71STE JAARGANG No. 8997 DONDERDAG 8 APRIL 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Lokte Roosevelt aanval uit?

Pearl Harbor lokaas voor Japanners?

Washington. — In zijn eerstdaags van de pers komend boek: „De laatste geheimen van Pearl Harbor" heeft de Amerikaanse schout-bij-nacht b.d. Robert Theobald wijlen president Roosevelt ervan beschuldigd, dat hij in 1941 weloverwogen Japan gedwongen heeft de strijd met de Verenigde Staten aan te binden. Hoewel deze opvatting (binnenskamers) reeds meerdere malen openlijk gehuldigd is en velen de mening waren toegedaan, dat Roosevelt iets moest doen gebeuren om zijn volk „wakker te schudden en mee te krijgen", is het idee van een uitgelokt Pearl Harbor toch nimmer zo uitdrukkelijk en van een dergelijke gezaghebbende zijde gepropageerd als thans door Robert Theobald is geschied. Deze marine-officier immers, die het bevel voerde over een flotielje torpedobootjagers in Pearl Harbor, toen de Japanners deze basis aanvielen, zegt niets meer en niets minder, dan dat de president de Amerikaanse vloot in de Stille Oceaan „als lok-aas" in Pearl Harbor hield.

Een uittreksel van het boek „De laatste geheimen van Pearl Harbor", dat de Schout-bij-nacht deze maand laat verschijnen, is in het weekblad „U.S. News and World Report" gepubliceerd.

Volgens de schrijver wisten hoge functionarissen te Washington aan de hand van onderschepte geheime Japanse boodschappen twee maanden van tevoren, dat Japan van plan was Pearl Harbor aan te vallen. Zij hadden echter hiervan niets aan de bevelhebbers op Hawaii laten weten, die vroeger hoofdzakelijk voor de ramp verantwoordelijk zijn gehouden, aldus Theobald.

„President Roosevelt kwam tot de overtuiging, dat de Verenigde Staten moest strijden aan de zijde van Groot-Brittannië, terwijl dit land nog actief oorlog voerde of later alleen de strijd zouden moeten voeren als het laatste democratische bolwerk in een Nazi-wereld".

Op dat tijdstip — 1940 — zag de president zich echter geplaatst tegenover het feit, dat „isolationisme een overheersende filosofie in het land was en dat de strijdkrachten zwak en bijgevolg niet gereed waren".

President Roosevelt „beëindigde" de Japans-Amerikaanse besprekingen te Washington over hangende kwesties vlak voor Pearl Harbor met een nota van 26 November 1941. Hierdoor werd Japan slechts de keuze tussen overgave en oorlog gelaten, aldus schout-bij-nacht Theobald, die hieraan toevoegt, dat de president voorts „in strijd met het advies van de marine een zwakke vloot in de wateren van Hawaii hield, welke slechts een diplomatiek oogmerk diende, een uitnodiging voor een Japanse aanval".

Van 21—24 Juli

President Coty naar Nederland

Den Haag. — Het ministerie van Buitenlandse Zaken deelt mede dat zijne Excellentie de president der Franse republiek en mevrouw Coty van 21 tot 24 Juli een officieel bezoek aan Nederland zullen brengen.

„Een April"-demonstraties van Nederlandse scholieren

Haarlem. — Leerlingen van het Haarlemse gymnasium en van het Vossius gymnasium te Amsterdam hebben een 1-Aprilgrap **uitgehaald** door aan een uitwisseling deel te nemen. Haarlemse leerlingen van de vierde klas namen plaats in een der klassen van het Amsterdamse gymnasium en leerlingen uit Amsterdam bezetten een klasse in Haarlem. In Haarlem verwekte deze uitwisseling enige hilariteit.

Verder is de Haarlemse politie te pas gekomen aan een 1-Aprilgrap, waarbij ongeveer 1500 leerlingen van vier middelbare scholen betrokken zijn geweest. Na de ochtendpauze sloten verscheidene leerlingen zich aaneen, bezochten andere scholen, waar contact werd opgenomen, en de zich aldus uitbreidende groep voorttrok als een soort massa-demonstratie. De politie heeft met veel moeite deze vreemde betoging verspreid, waarna de rust weerkeerde.

Lotsy candidaat vice-presidentschap F.I.F.A.

's-Gravenhage. — Het bestuur van de K.N.V.B. heeft besloten de heer K.J.J. Lotsy candidaat te stellen voor het vice-presidentschap van de F.I.F.A.. Deze candidatuur zal op de bijeenkomst van Europese voetbalbonden op 12 April te Parijs naar voren worden gebracht.

Het monument voor Plesman

's Gravenhage. — Het Comitè Nationaal Monument dr. A. Plesman heeft in samenwerking met de Nederlandse Kring van Beeldhouwers vier beeldhouwers uitgenodigd een ontwerp voor een monument ter ere van dr. Plesman in te zenden. Uitgenodigd zijn de beeldhuowers J. Raedecker, Albert Termote, W. Gouzijn en H. Richters. Zij zullen van het comitè een bindende schriftelijke opdracht krijgen. Maquettes van de ontwerpen zullen te zijnertijd moeten worden ingeleverd, waarna het comitè op voordracht van een advies van een commissie, bestaande uit Hildo Krop, prof. V. S. Esscher en ir D. Roosenburg, de opdracht zal verlenen.

LAATSTE NIEUWS

„AAN DE RAND VAN DE OORLOG"

Washington. — De Democratische Senator Pat McCarran heeft vandaag verklaard, dat het hem toeschijnt, dat „wij aan de rand van de oorlog" in Indo-China zijn. Verschillende Senatoren hebben vandaag hun mening te kennen gegeven over de toestand in Indo-China naar aanleiding van de verklaringen van president Eisenhower en zijn minister van buitenlandse zaken, Foster Dulles, dat men niet mag toestaan, dat het land in communistische handen valt.

„Indien wij marine- en vlootstrijdkrachten sturen, zou dit alleen de Chinese communisten uitlokken en dan zie ik niet in, hoe wij dan zouden kunnen nalaten ook troepen te zenden", aldus McCarran.

Recht tot het Hart

— Eerbewijzen zijn als stelten, die ons opheffen zonder ons groter te maken.

Kroonprinses Martha van Noorwegen, die dezer dagen overleed.

Eisenhower: weinig hoop op Genève

Verlies van Indo-China zou voor vrije wereld een ramp betekenen

Washington. — President Eisenhower heeft op zijn wekelijkse persconferentie meegedeeld, dat de Verenigde Staten niet voornemens zijn een krachtiger waterstofbom te vervaardigen dan het huidige beschikbare type. De president zei voorts, dat de kansen, dat op de komende conferentie te Genève door onderhandelingen een regeling kan worden verkregen over Indo-China, niet goed zijn.

Eisenhower legde uit, wat het verlies van Indo-China zou betekenen voor de Verenigde Staten en de niet-communistische wereld. Hij zeide, dat de Verenigde Staten precies even ver zouden gaan als de voorzichtigheid gebiedt bij het zoeken naar enigerlei oplossing middels onderhandeling, die welk vraagstuk ook in deze beproefde wereld kan verlichten. Er was één ding, dat de Verenigde Staten stellig niet zouden doen, en dat was buiten de schreef de omzichtigheid te gaan. Ook moeten de Verenigde Staten de zekerheid hebben, dat enigerlei aangegane overeenkomst voorziet in de een of andere manier om haar nakoming te waarborgen. De V.S. zullen geen genoegen nemen met woorden alleen.

Het verlies van Indo-China, aldus Esienhower, aan de communisten zou het begin zijn van een ontbindingsproces, dat de meest ingrijpende uitwerking zal hebben op de ganse vrije wereld. Azië heeft reeds ongeveer 450 millioen mensen aan de communisten verloren en de vrije wereld kan zich eenvoudig geen groter verlies veroorloven. Het verlies van Indo-China zou ook zijn weerslag hebben op het zg. eilandenverdedigingsstelsel, dat Japan, Formosa en de Philippijnen omvat. en zou andere landen, zoals Nieuw-Zeeland en Australië, bedreigen.

Schipper maakte zijn aak los en vroeg asyl

West Berlijn. — In West-Berlijn heeft de eigenaar van een aak zijn vaartuig uit de sleep losgemaakt en asyl gevraagd voor zich en zijn vrouw.

De waterwegen door West-Berlijn staan onder Oostduitse contrôle op enige sluizen na. Dit is de tweede maal deze maand, dat een schipper van een aak asyl vraagt.

Weer Kernenergie-proef in Stille Oceaan

Washington. — Dinsdag is „met goed gevolg" op de proefterreinen in de Stille Oceaan een proef met kernenergiewapens uitgevoerd, zo is vanmorgen officieel te Washington bekend gemaakt. Uit de mededeling blijkt niet of bij deze proef wederom een waterstofbom tot ontploffing is gebracht.

De voorzitter van de Amerikaanse commissie voor de atoomenergie, Strauss, heeft gezegd, dat de huidige serie proeven inlichtingen van groot belang voor de Amerikaanse nationale verdediging blijft opleveren. Evenals bij voorgaande proeven zochten eenheden van de luchtmacht en de marine het gebied rond het proefterrein zorgvuldig af naar schepen.

Strauss heeft medegedeeld, dat de productie van atoomwapens in de Verenigde Staten sterk zal worden vergroot.

Kobalt-bom, einde van alle leven

New York. — De nieuwe chemische samenstelling, die een ommekeer heeft gebracht in de vervaardiging van de waterstofbom, maakt de vervaardiging van de kobaltbom mogelijk, aldus de wetenschappelijke medewerker van de „New York Times", Laurence. De kobaltbom wordt het meest gevreesd, omdat deze bom van het waterstoftype als die in Maart ontploft een omhulsel heeft van kobaltstaal in plaats van gewoon staal.

Bij de ontploffing verdampt het omhulsel, doch het kobaltstaal vormt een dodelijke radio-actieve wolk, die ruim 300 maal krachtiger is dan radium. Een dergelijke wolk kan door de wind duizenden kilometers worden meegevoerd en alle leven op haar weg vernietigen. Een dergelijk bomtype bedoelde Einstein, toen hij in 1950 zei, dat het technisch mogelijk zou kunnen worden de atmosfeer met radioactiviteit te vergiftigen en alle leven op aarde te doen.

Tulsa. — Volgens de „Oil and Gas Journal" bedroeg de wereld-productie van olie in de vrije landen in Januari van dit jaar 11.855.100 vaten per dagen tegen 11.648.200 in Januari vorig jaar. De productie der communistische landen wordt geraamd op 1.288.900 vaten per dag tegen het vorig jaar 1.180.100 vaten.

Fransen niet eens met „waarschuwing" aan Rood China

Parijs. — Volgens berichten uit Parijs zijn de Franse ministers het niet eens over het Amerikaanse voorstel voor een „waarschuwing" aan het communistische China om zich niet in de Indo-Chinese oorlog te mengen.

Zij besloten de bespreking uit te stellen tot de onderhandelingen tussen de landen, die de waarschuwing zouden moeten ondertekenen, Engeland, Frankrijk, de USA, Australië en Nieuw Zeeland, voltooid zijn.

Sommige ministers vrezen, dat een dergelijke waarschuwing door China als een onaanvaardbaar ultimatum zou worden beschouwd. Het zou de kansen voor het beëindigen van de oorlog door onderhandelingen en door de besprekingen in Genève naar hun mening verminderen. Ook vrezen zij internationalisatie van de oorlog met het risico, dat deze oorlog dan uitgroeit tot een wereldconflict.

Andere ministers menen echter, dat er een veel betere kans op succesvolle onderhandelingen bestaat als het Westen duidelijk laat blijken wat de gevolgen van directe Chinese interventie in Indo-China zouden zijn.

Laat geadeld

Brussel. — Koning Boudewijn heeft de 84-jarige generaal b.d. F. de Kempeneer, die aan het hoofd van een Belgisch bataljon in de eerste wereldoorlog bij Steenstraete, in de omgeving van Yperen, de eerste Duitse aanval met gifgas afsloeg, in de adelstand verheven. De generaal mag zich voortaan baron de Kempeneer de Steenstraete noemen.

Nog een vissersschip radio-actief besmet

Tokio. — Een Japanse vissersboot, die in Tokio aankwam, is verwezen naar de haven van Yaizu op ruim 150 kilometer afstand van Tokio omdat schip en lading vis radioactief besmet bleken.

Het schip, dat de romantische naam van de „Gelukkige Draak" draagt raakte op 13 Maart in een gebied met sterke radio activiteit, afkomstig van een H-bom explosie op Bikini.

De ratificatie van de E.D.G.

Diplomatieke strijd tussen Frankrijk en Duitsland

Ministerie hield rekening met rede van De Gaulle

(Van onze Parijse correspondent)

De strijd om de ratificatie van de E.D.G. neemt langzamerhand in Frankrijk dramatische vormen aan. In de pers worden de CED-isten, zoals de voorstanders van de C.E.D. (E.D.G.) thans heten, bestreden met wat zijzelf noemen „slagregens van leugens", terwijl de tegenstanders zich „slagregens van waarheden" moeten laten ontgelden. Toch trekt de mist van onduidelijkheden langzamerhand op, om een duidelijke storm bij helder weer aan te kondigen. Eén van de grote Parijse bladen kwam dezer dagen al uit met een grote kop op het eerste blad „Spanning tussen Duitsland en Frankrijk". Het is alsof men weer vijftien jaar teruggezet is in de geschiedenis.

Ontworsteling aan de voogdij

Natuurlijk wordt aan beide zijden de zaak duchtig overdreven. Het zou naïef zijn te ontkennen, dat er een verwoede diplomatieke strijd gaande is tussen Frankrijk en Duitsland. Duitsland tracht zich te ontworstelen aan zijn voogdij, doch Frankrijk is nog niet van zins het voogdschap op te geven. Het is niet gemakkelijk meer voor de leek deze strijd te volgen. De techniek begint hoogtij te vieren.

Nochtans wordt het meer en meer duidelijk, dat Frankrijk alleen staat in zijn pogingen om de herbewapening van Duitsland te vertragen en binnen enge perken te houden. Engeland en Amerika gaan met Duitsland mee en Frankrijk verkeerd in een soortgelijk isolement als in September 1952 te Washington.

De ontwikkeling van deze geschiedenis houdt in Parijs de gemoederen ernstig bezig en de sombere profeten, die in dat soort dingen altijd de boventoon hebben, roepen al luid van de daken, dat een regeringscrisis aanstaande is en dat er geen mogelijkheden zijn om het debat over de E.D.G. **voor de aanstaande herfst in Frankrijk te zien plaatsvinden, als het ooit plaatsvindt.** Maar dit zijn de somberste profeten, welke te wantrouwen men altijd goed doet. Eén ding is zeker, de optimistische sfeer na het bezoek van Adenauer in Parijs is omgeslagen in het tegendeel.

De beraadslagingen in het Franse kabinet omtrent de vaststelling van de datum van de ratificatie schijnen thans wederom afhankelijk gemaakt te zijn van een gebeurtenis in het openbare leven van Frankrijk, namelijk de rede, die Generaal De Gaulle laatst heeft uitgesproken. De Gaullisten in het kabinet schijnen er weinig voor te voelen, zich aan welke afspraak ook te binden voordat zij precies weten welke politieke geheimen de Generaal openbaar wenst te maken.

Proefballonnetje

Van een gunstige reactie op het proefballonnetje, dat in Duitsland is opgelaten om namelijk de status quo met betrekking tot het Saargebied nog een vijf à achttal jaren te handhaven, kan men in Parijs nog niet veel bespeuren. Het lijkt wel onwaarschijnlijk, daar verschillende partijen zich officieel hebben vastgelegd op een voorafgaande regeling van deze kwestie en bij de meeste Franse politici wel de gedachte leeft: de economische voordelen, die Frankrijk uit de unie met het Saargebied verkrijgt, dienen gehandhaafd te worden, daar enerzijds dit nog de enige vorm van herstelbetaling is en anderzijds omdat de Duitse economie toch al zo verschrikkelijk sterk is.

Intussen doet de grote Parijse pers niet veel anders dan de kaarten door elkaar gooien om de indruk te wekken dat Frankrijk voor de onmogelijkheid staat een keuze te maken. Naar goed ingelichte kringen in Parijs geloven zal het niettemin toch slechts déze Regering mogelijk zijn dit delicate agenda-punt van de E.D.G., dat beschouwd wordt als het gewichtigste vraagstuk van de Franse politiek sinds 1940, tot een goed einde te brengen. Deze opvatting is des te waarschijnlijker daar het Parlement de hervorming van de Grondwet de weg heeft laten gaan van de meeste hervormingen in Frankrijk, die namelijk van de lange baan. Hetzelfde lot schijnt de belastinghervorming beschoren te zijn, waarover men het welhaast al tien jaar eens is, dat deze zo dringend noodzakelijk is.

Immers, door het voorlopige uitstel van de hervorming van de Grondwet blijft het fatale getal van 314 stemmen, die men nodig heeft voor de vorming van een nieuwe regering gehandhaafd, dank zij de altijd trouwe medewerking van de communisten. Bij de beoordeling van de aarzeling van het Franse parlement om de E.D.G. te gaan behandelen vergeet men doorgaans de trouwe medewerking van de communistische sector. Er is wel degelijk een meerderheid in Frankrijk, in Parlement en Regering, vóór, als de communisten de oppositie niet hun 100 stemmen onvoorwaardelijk cadeau deden.

Concluderend zou men kunnen zeggen, dat niet zo zeer de E.D.G. als Europees initiatief thans in Frankrijk op het spel staat, als wel de Frans—Duitse verstandhouding. Dat ter verbetering van de laatste het eerste als middel wordt beschouwd, schijnt er bij de oppositie niet in te willen.

Demonstraties in Brits-Guyana

Georgetown. — De politie te Georgetown heeft gisteravond met behulp van traangasbommen drie honderd aanhangers van de Progressieve Volkspartij verspreid, die protesteerden tegen de weigering van de regering om de gearresteerde leiders van deze partij, onder wie Dr Jagan tegen borgtocht vrij te laten.

De menigte had zich bij de gevangenis verzameld en was vandaag naar het hoofdkwartier van de partij getrokken. Voor dit gebouw kwam het tot een treffen toen de demonstranten de politie met stenen en flessen gingen bekogelen. Enige arrestaties werden verricht. Het hoofdkwartier van de partij is thans gesloten en staat onder bewaking van de politie.

„De Tijd" over de Sticusa

Amsterdam (ANP). — In het vervolg van zijn artikel over de Sticusa schrijft „De Tijd":

Er is echter iets veranderd. Een onzer lezers begreep onze opmerkingen over gebrek aan steun van de zijde van de Antilliaanse overheid aan het centrum als critiek op deze overheden, als zouden deze hun culturele taak niet verstaan. In dit verband wees hij ons op een post van 5.000 gulden Ant. Crt., die op de jongste begroting voorkwam en waaruit ook verschillende activiteiten van het Centrum worden gesubsidieerd. Niets is ons vreemder dan te beweren, dat de Landsregering en het eilandsbestuur in Willemstad onverschillig zouden staan tegenover cultuur. Integendeel, verscheidene tienduizenden figureren als subsidieposten voor verschillende culturele instellingen op de respectieve begrotingen. Wij constateren echter met voldoening, dat, terwijl men zich in de Viottastraat klakkeloos bindt aan één culturele organisatie, die men op grond van niets als de enige grote representante van het hele culturele leven op Curaçao promoveert, die men als alleenzaligmakend orgaan wenst te beschouwen, de regeringsinstanties ter plaatse, die het dus beter kunnen weten dan Viottastraat, zich op het standpunt stellen, dat het Centrum één organisatie is uit vele en aan deze organisatie slechts een betrekkelijk klein deel der subsidies toevoert. De Landsregering der Antillen heeft blijkbaar op dit punt betere rechtvaardigheidsbegrippen dan sommigen in Nederland.

Aldus „De Tijd".

De Gaulle neemt stelling tegen het E.D.G.- verdrag

Parijs. — Generaal de Gaulle heeft te Parijs verklaard, dat als er een echte Franse politiek bestond, het voornaamste doel daarvan zou moeten zijn het zoeken naar ontspanning tussen twee tegenover elkaar staande blokkken van grote mogendheden. Om een dergelijke rol te kunnen spelen moet Frankrijk echter op zijn eigen voeten staan, een eigen beleid volgen; een eigen verdedigingsstelsel hebben in verhouding tot zijn hulpbronnen en weliswaar verbonden zijn met zijn geallieerden doch onafhankelijk en evenwichtig.

De bekrachtiging van het verdrag voor het Europese leger zal Frankrijk voor de duur van 50 jaar en in feite voor altijd het zelfbeschikkingsrecht ontnemen. De goedkeuring van dit verdrag zal Frankrijk beroven van zijn leger, het land afsnijden van zijn overzeese gebieden en alle toegang tot het terrein van de atoomwapens verhinderen. Het Amerikaanse opperbevel zal dan beslissen op welke manier Frankrijk verdedigd zal worden.

Generaal de Gaulle zeide niet te geloven in de bedreiging van minister Foster Dulles indertijd op zijn persconferentie te Parijs geuit, namelijk dat als Frankrijk het EDG-verdrag niet zou ondertekenen de Verenigde Staten hun beleid diepgaand zouden moeten herzien. Het EDG-verdrag noemde generaal de Gaulle een monster. Voorts verklaarde hij nog dat Frankrijk dient vast te houden aan het Atlantische Pact, hoewel dit pact gewijzigd moet worden. Frankrijk heeft atoomwapens nodig. Dan zou het in staat zijn om terug te slaan en tevens gezag hebben om de contrôle op de atoomenergie voor te stellen.

Italiaanse christen-democraten in de aanval

Rome. — De Italiaanse christen-democratische partij, die de laatste tijd ernstig geschokt is door het schandaal van de verdovende-middelenorgieën, heeft dezer dagen een tegenaanval in het hele land ingezet.

De leider van de partij, Alcide de Gasperi, expremier Giuseppe Pella, ex-premier Amintore Fanfani en honderden andere sprekers woonden 300 verschillende vergaderingen over het gehele land bij. Deze bedrijvigheid was bedoeld, naar men zagt, om getuigenis af te leggen van de „democratische aanwezigheid van de partij in politieke en sociale bedrijvigheid".

De la Torre eindelijk uit zijn isolement

Bogotá. — Victor Raúl Haya de la Torre heeft Lima verlaten volgens een overeenkomst op de conferentie te Caracas tussen Perú en Colombia. Torre zocht vijf jaar geleden zijn toevlucht in de Colombiaanse ambassade na een mislukte opstand tegen de Peruaanse regering.

Handelsbijeenkomst op Trinidad

Port of Spain — Gisteren is te Port of Spain, de hoofdstad van Trinidad, een conferentie geopend voor de bevordering van de handel, welke is bijeengeroepen op initiatief van de Caribische Commissie. Aan de conferentie nemen deel 69 gedelegeerden 12 adviseurs uit Engeland, de Verenigde Staten, Frankrijk, Nederland en de Caribische gebieden. Voorts nemen eraan deel 14 waarnemers van regionale organisaties, alsmede uit republieken in het Caribisch gebied en uit Australië, Canada, India en Venezuela. De conferentie zal, naar verwacht wordt, zes of zeven dagen duren.

Tijdens de vliegdemonstraties van de Indische luchtmacht arriveerde Nehru met een van de nieuwste helicopters van de luchtmacht van India.

Tijdens het mooie spel, vele verrassingen

Laatste avond bracht een fantastisch hoogtepunt

Willemstad. — De laatste avond van het internationale tennistournooi is een ongekend hoogtepunt geworden door het fenomenale spel in de wedstrijd tussen Hugh Stewart en Sven Davidson. Helaas was de belangstelling gisteravond zeer gering, hetgeen zeker ook te wijten is aan het feit, dat deze tweede wedstrijden niet voldoende bij het publiek bekend waren, daar de spelers oorspronkelijk slechts een avond op Curaçao zouden spelen. Het moet voor deze groten in de tennissport ongetwijfeld teleurstellend zijn geweest om voor een zo klein publiek te moeten spelen, doch ondanks dit, hebben zij zich volop „gegeven". Naar onze mening was het spel van de eerste avond voor het publiek zeker niet zó aantrekkelijk, daar het spel van Larsen volkomen op raffinement is afgestemd en in zijn soort een ongekende hoogte heeft. Wat we echter gisteravond op Mundo Nobo te zien hebben gekregen is werkelijk bijna te vergelijken met wat Kramer en Sedgman ons bij een vorige gelegenheid hebben laten zien. Dit was tennis op een enorm hoog niveau. Een wedstrijd die wel niemand verwacht zal hebben.

Davidson deed z'n best

In een gesprek, dat wij na afloop van deze wedstrijd met Gardner Mulloy hadden, zeide deze ons, dat hij beide spelers slechts zelden in een dergelijke vorm had gezien, waaraan hij toevoegde, dat als Stewart in deze vorm en met deze ernst op Wimbledon zou spelen, hij een ernstige candidaat voor de titel zou zijn. Stewart is een speler van zeer grote klasse, doch met het nadeel, dat hij slechts zelden volkomen serieus speelt, waardoor hij steeds niet onder de eerste 10 kan worden geklasseerd. Is hij echter in vorm, dan is er practisch — en dit ook alweer volgens Mulloy, — geen speler die hem kan slaan. In deze laatste vorm bleek hij gisteravond te zijn. Ook Davidson speelde een veel grootser spel dan de avond tevoren in zijn wedstrijd tegen Art Larsen. De spelers hadden er bepaald zin in en het werd een werkelijke fight. Het (kleine) publiek kwam dan ook volkomen in de ban van dit spel en unaniem was de mening, dat Curaçao, na het bezoek van Kramer c.s. dergelijk spel niet meer heeft gezien, de wedstrijd tussen Mulloy en Golden waar wij indertijd zo enthousiast over waren, hierbij inbegrepen.

Enorm hard en vast waren de service's van beide spelers, oerhard en geplaatst de drive's op for- en backhand. Het volleren, alles lukte deze avond bij beiden. Het werd een demonstratie van wat wereldtennis eigenlijk is. Tevoren had Stewart in 1 set zelfs Mulloy geen schijn van kans gegeven en niet omdat deze er niet „in" was, maar eenvoudig omdat hij tegen dit spel niet opkon. Na afloop van de eerste set, die hij met 6-3 verloor, stopte hij dan ook. Misschien niet erg fair, maar daardoor werd het publiek in de gelegenheid gesteld om Davidson in actie te zien, die nu de plaats van Mulloy innam. Het is een gevecht geworden om elke punt. Een wedstrijd van power-tennis, dat het publiek volkomen greep.

Ook de wedstrijd tussen Hindori en Helen Fletcher was er een op hoog niveau en hierin toonde Helen Fletcher wat het eigenlijk wil zeggen, ook in damestennis, om van wereldklasse te zijn.

Een harde service als van een man en harde drive's, niet zo maar geslagen, doch alle geplaatst en vlijmscherp. We hebben bewondering voor Hindori, dat hij het tegen deze dame durfde op te nemen en we voegen hier eerlijk aan toe, dat wij niet gedacht hadden, dat deze vrouw in enkelspel zo sterk zou zijn en Hindori geen schijn van kans gaf. Het wil ook duidelijk demonstreren hoever wij hier op het internationale tennis ten achter liggen, doch het zal ook een aansporing voor de jongeren zijn om nog meer te trainen en te doen beseffen, dat het vele opofferingen zal kosten om een dergelijke hoogte te bereiken. Hindori deed zijn best, doch was tegen Fletcher niet opgewassen. Met de score 6-2: 6-0 ging hij ten onder. Maar nogmaals, wij apprecieren zijn moed en sportiviteit om toch door te zetten en te trachten ervan te maken wat ervan te maken was. En ook voor hem is het een aansporing om door te gaan. Zelf was deze sportieve jongen blij de kans te hebben gehad om te ondervinden hoe sterk dit spel is en het is dan ook zeker geen schande met deze score te hebben verloren, want ook anderen zouden geen schijn van kans hebben gehad. We laten hieronder nog klein verloop van de wedstrijd volgen, alhoewel dat eigenlijk niet goed mogelijk is, daar het de gehele wedstrijd door een strijd van uitsluitend hoogtepunten is geweest waarvan men eigenlijk geen bijzonderheden kan geven. Dat kon men alleen maar zien en beleven.

In de eerste set neemt Stewart door fantastisch spel een 4—1 voorsprong, komt zelfs op 5—2, doch dan zet Davidson alles op alles wagend en riskerend komt hij enorm opzetten en brengt de stand gelijk op 5—5. Het wordt 6—5 voor Stewart. Dit was wel de mooiste game die wij ooit op Curaçao hebben zien spelen. Schitterende rally's, enorm snel en hard genomen, schitterende volley's, het was in een woord supertennis. Het wordt 6—6 gelijk en dan is het Davidson die weet door te drukken en de eerste set met 8—6 wint. Onbespeelbaar was Stewart en telkens moest Davidson buigen. Met 6—1 wint Stewart deze set. En dan komt de final-set. Het wordt een prestige kwestie, die voelbaar is voor het publiek. Beide willen deze strijd, koste wat het kost, winnen. Davidson neemt een 2—0 voorsprong, waarop Stewart de volgende game wint en het is 2—1. Het wordt 3—1 voor Davidson, die als een tijger voor elke punt vecht. Dan zet de reus Stewart zich schrap voor zijn service's. Onhoudbaar vliegen de ballen langs Davidson heen. Het is 3—2. Het wordt 3—3 gelijk. Dan een hard gevecht voor de zo belangrijke vierde game. Het is Stewart die het uiteindelijk wint. Dan doorbreekt hij ook Davidson z'n service en het is 5—3. Doch Davidson voelt het gevaar en riskeert alles op de service van Stewart en het gelukt hem deze eveneens te doorbreken. 5—4 voor Stewart. En dan is het Stewart die wederom de service-game van Davidson doorbreekt en hiermee deze sensationele en door niemand verwachte wedstrijd met 6-8: 6-1; 6-4 weet te winnen.

Een eresaluut aan deze beide spelers voor hetgeen zij ons hier hebben laten beleven. Het was groots tennis. Mogen wij deze beiden hier nog eens terugzien?

J.K.

De Stille Omgang

Willemstad. — De Stille Omgang, die de volgende week op Witte Donderdag 's avonds van 21 uur tot middernacht wordt gehouden, mag, zoals de naam reeds zegt, geen luidruchtige geloofsuiting worden. Het is een stille omgang. Dat wil zeggen: er wordt niet gesproken, niet gezongen, niet hardop gebeden. Gedurende de omgang bidt ieder voor zichzelf in volstrekt stilzwijgen. Ieder is geheel vrij om te bidden wat hij wil en waarvoor hij wil. Hij kan een rozenkrans bidden; hij kan die rozenkrans zichtbaar dragen — maar hij bidt in stilte.

Aan alle deelnemers wordt echter verzocht om gedurende de tocht van de ene kerk naar de andere vijf Onze Vaders en vijf Weesgegroeten te bidden voor een bepaalde intentie. Voor elk der drie étappes wordt een andere intentie opgegeven. Deze intenties zullen door Zijne Hoogw. Excellentie de Bisschop worden vastgesteld. Zij zullen tevoren worden gepubliceerd en bovendien aan iedere deelnemer nog eens extra bekend worden gemaakt bij het verlaten der kerken.

Geen nieuws

Willemstad. — Het wordt met de „separacion-kwestie" met de dag koddiger. Officieel ontvingen wij hedenochtend het voorlopig rapport van de commissie, ingesteld bij Landsbesluit van 27 Februari, welke de separacion-kwestie nader zou bestuderen. Met een royaal gebaar heeft men dit rapport aan de pers ter hand gesteld. En indien het zo royaal en van zelf geschiedt, is het nodig er gereserveerd tegenover te staan.

En met recht.

Want wat wij kregen is gelijk het sop, dat de kool niet waard is en nog minder de instelling van die zwaarlijvige commissie rechtvaardigt. Want er komen ook nog professoren aan te pas. En dit worden dus ook allemaal rapporten.

Als die rapporten dezelfde geestelijke armoede etaleren als het rapport, dat wij hedenochtend ontvingen, is het droevig gesteld.

Wij ontvingen nl. twee velletjes papier, waarop voorkomen het betrokken Landsbesluit, de namen van de commissie-leden en een kort resumé van de werkzaamheden, dat in dusdanige vage termen is gesteld, dat wij er stilzwijgend aan kunnen voorbijgaan.

Als bijlagen vinden wij de rede van Z. Exc. de Gouverneur, die de „Amigoe" reeds lang geleden publiceerde het antwoord van de voorzitter dier commissie, mr N. Debrot, eveneens reeds afgedrukt in de „Amigoe" en de motie van de Eilandsraad van het Eilandgebied Aruba dd. 15 Januari eveneens volledig gepubliceerd in de „Amigoe".

Kortom, geen nieuws over de separación.

VERGAT HAAR ZOONTJE MEE TE NEMEN.

Willemstad. — In een der stadsbusjes reed gisteren een dame mee met haar 5—jarige zoontje. Bij het uitstappen echter waren haar gedachten blijkbaar door iets anders in beslag genomen, hoe het ook zij, de vrouw vergat haar zoontje, die inmiddels in slaap was gevallen. Later verzocht zij de politie, om bedoeld busje aan te houden, daar haar zoontje daarin was achtergebleven. Zij dacht aan de kleine jongen blijkbaar te laat. Een half uur na de ontdekking bracht de chauffeur van het betrokken busje haar zoontje bij haar thuis.

VIEL VAN DE TRAPPEN

Willemstad. — Het West-End theater werd gisteren weer druk bezocht. Een der bezoekers, een zeeman van Wales, was een beetje te haastig bij het aflopen van de trappen, en viel naar beneden.

Een dokter werd ontboden, die de zeeman naar het Hospitaal stuurde.

GOUVERNEUR KLAASESZ TERUG

Paramaribo — Z. Ex. Mr. Klaasesz, gouverneur van Suriname zal op 26 April naar Suriname terugkeren.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Sedert wij geleerd hebben, dat varkens verwant zijn aan nijlpaarden en tomaten aan de nachtschade — en deze verheugende toewas van onze kennis vond plaats op één dag — is onze belangstelling voor zowel varkens als tomaten aanzienlijk toegenomen. Wij willen niet beweren, dat ons gemoed volschiet bij het zien van een varken, nu wij weten aan welk interessant beest het vermaagschapt is, doch wel, dat het voller schiet dan voorheen. De tomaat had ons altijd al veel stof tot denken gegeven vanwege de vele dingen die men er mee kan doen in de keuken. Maar wij wisten ook, dat men eens de tomaat in het Engels „minne-appel" placht te noemen. Wij wisten, dat zij verwant was aan aardappel en tabaksplant. Wij wisten, dat er een Engels tomatensoort bestaat, dat Bakkersrozenstruik heet, en een andere soort, dat Dwergedelsteen heet, en een derde soort geheten Heraut. Maar toen wij vernamen, dat wij voortaan bij het zien van de tomaat niet slechts aan de liefde doch ook aan Lucretia Borgia mochten denken, waren wij van harte blij.

Willem op wandeling

Vriend Willem, die meent, dat wij er beter aan zouden doen, indien wij ons, evenals hijzelf, met hartstocht zouden werpen op de studie van ons zelf ter verwerving van de onvolprezen zelfkennis, wordt boos op ons als wij blij zijn te horen, dat kreeften achterstevoren zwemmen, dat oorwurmen, waarvan wij zulks nooit hadden durven vermoeden, vleugels bezitten en dat garnalen des nachts van kleur veranderen en blauw worden. Hij zegt, dat wij een ekstergeest hebben en dat wij het nimmer ver zullen brengen in het leven. Hij zegt ook, dat wij het in het terrasloze Londen alleen maar kunnen uithouden, omdat wij onrijp van geest zijn en altijd denken aan dingen, waaraan ernstige lieden niet behoren te denken.

De eerste keer, waarop wij samen met Willem door Londen wandelden, waren wij begonnen met hem het Parlement te laten zien en de Westminster Abdij. Willem heeft een hartgrondige haat voor politiek, en hij had zich geërgerd bij het zien van de Zondagsschoolgothiek van de Britse parlementsgebouwen. Willem is pacifist en hij had zich geërgerd aan de generaalsmonumenten in de Abdij. Willem verfoeit de ambtenarij en hij ziedde van ergernis, toen wij hem door Whitehall geleidden en de namen noemden van alle ministeries, die wij passeerden, de namen van de ministers en de namen van de Secretarissen-Generaal. Hij werd rood in het gezicht, toen wij voorstelden om, nu wij toch in Whitehall waren, even binnen te wippen in het aldaar gelegen oorlogsmuseum, en het schuim kwam hem rond de mond, toen wij zeiden, dat wij dorst hadden en weigerden hem nog iets van Londen te laten zien, als wij niet onmiddellijk een pint bitter bier kregen. Want Willem houdt niet van Engels bier.

„Doe je dit allemaal met opzet?" vroeg Willem, terwijl hij wantrouwend snoof aan zijn glas port en met afschuw keek naar wat wij deden met ons glas bier „Ben je van plan mij te ergeren, alleen maar omdat ik jouw geestdrift over Londen niet deel? Wat is dit? Is dit een wandeling of een wraakoefening?"

„Willem", antwoordden wij verontwaardigd, „hoe kun je ons er ook maar een ogenblik van verdenken, dat wij je door Londen rond zouden leiden zonder eerzame, hoogstaande en diepzinnige bedoelingen? Wij weten, dat jij je toelegt op het verwerven van zelfkennis. En niets onthult beter de inborst van een adspirant-zelfkenner dan ergernis. Wij hoopten je zover te krijgen, dat je aan het eind van onze gezamenlijke wandeling rijp zou zijn voor het verwerven van een zelfkennisdiploma".

„Bah!" zei Willem, doch dit doelde op de port, die niet te genieten was.

Toen wij voortwandelden en Trafalgar Square bereikten, en Nelson voor ons stond op zijn hoge kolom, zeiden wij: „Willem, de zuil, waarop Nelson staat, is een Korinthische pilaar van graniet. Zij is 62 meter hoog. Men heeft er......"

Willem onderbrak ons door honend te zeggen, dat hij dat alles al geweten had voordat wij de eerste keer voet aan land hadden gezet in Engeland.

Willem op cursus

„Willem", zeiden wij, „jij mag dan al in Leiden gestudeerd hebben, maar er is één ding, dat jij niet weet over de kolom van Nelson."

„En dat is?" zei Willem ongelovig.

„Willem", zeiden wij, „jij weet niet hoe men die kolom heeft ingewijd, de unieke Engelse wijze, waarop veertien mannen aan de kolom hun profane zegen hebben gegeven op de dag, voordat Nelson op de kolom werd gehesen tot blijvend genoegen van de duiven. Willem, op 23 October van het jaar 1843 — onthoud de datum — klommen veertien onversaagde Britten langs de lange ladders omhoog naar het kapiteel van de zuil. En wat deden zij daar, Willem? Wat deden die Engelse klauteraars daar boven op het kapiteel? Zij braadden er veertien biefstukken en aten die biefstukken op, 62 meter boven Trafalgar Square."

Hierop zei Willem, dat wij een ekstergeest hadden, dat hij zijn tijd verdeed door met ons door Londen te wandelen. Er waren grenzen, zei Willem. En wij vervolgden onze gezamenlijke weg en liepen The Strand in.

„Moeten wij nu beslist door The Strand?" vroeg Willem korzelig. „Ik heb geen zin om door The Strand te gaan. Het is de lelijkste winkelstraat van de gehele wereld."

Wij waren inmiddels aangekomen voor het Charing Cross Station, dat met de meeste andere Londense stations de distinctie deelt het lelijkste station van Londen te zijn.

„Dat is de enige bezienswaardigheid van The Strand", zei Willem wijzend op het Eleonora-kruis, dat het voorplein van het station siert. Eleonorakruisen zijn natuurstenen en op drukbewerkte torenspitsen lijkende monumenten, welke werden opgericht door Eduard I op alle plekken, waar des nachts het lijk van zijn gemalin Eleonora had gerust, toen hij het stoffelijk overschot naar Londen liet vervoeren. „Dat is het enige wat mooi is in The Strand", zei Willem goedkeurend.

„Willem", zeiden wij, denkend aan zijn zelfkennisopleiding, „dat is niet mooi. In de eerste plaats hoorde dit kruis hier niet te staan. Want de laatste keer, dat men de lijkbaar nederzette geschiedde dit op een plek enige honderden meters hier vandaan, in Trafalgar Square. En het echte kruis, dat op die, juiste, plaats werd opgericht, werd afgebroken in 1647. Wat jij hier voor je ziet is een slechte, lelijke, ja, gemene kopie, die men hier in 1863 heeft opgericht."

„Ekster", zei Willem, en er lag zoveel afkeer in zijn ogen en op zijn gelaat, dat wij ons geroepen voelden te zeggen: „Willem, als je nu in de spiegel zou kijken, zou je eindelijk je ware zelf zien."

Wij vervolgden zwijgend onze weg. En opeens wilde Willem niet meer. „Ik weiger verder te lopen langs deze afschuwelijke straat", zei Willem, „waar zelfs de historische monumenten boerenbedrog zijn. Geen beschaafd mens behoort langs The Strand te lopen. Ik wil hier vandaan."

Willem op de vlucht

„Hoe kun je dit nu toch zeggen, Willem!" zeiden wij. „Ons boeit The Strand. Wij vinden de Strand een ideale mijmerstraat. Wij zijn gelukkig in The Strand. Heb jij dan nooit gehoord van John Hetherington?"

„Nooit van gehoord", snauwde Willem.

„Zie je wel", zeiden wij, „dat verklaart alles." En wij begonnen hem geduldig uit te leggen, dat John Hetherington een hoedenmaker was, die hoeden fabriceerde in een zaakje in deze straat. En in 1797, zeiden wij, „onthoud de datum, Willem", zeiden wij, maakte Hetherington de eerste hoge hoed ter wereld. En getooid met deze hoge hoed begaf zich John Hetherington de straat op. „En wat gebeurde er toen, Willem?" vroegen wij, die vroeger leraar zijn geweest. „Toen ontstond er een geweldige oploop in The Strand. Een aantal vrouwen vielen flauw. Anderen werden onder de voet gelopen. En een klein jongetje brak zijn arm."

Willem trachtte ons te onderbreken, maar wij beduidden hem met een ongeduldig handgebaar, dat wij niet slechts het woord hadden, doch dit wensten te houden, en vervolgden met ontzag in onze stem: „Willem, ze sleepten John Hetherington voor de rechter. En weet je hoe zwaar hij werd bestraft voor het dragen van de eerste hoge hoed in het publiek? Willem, hij moest £ 500, vijfduizend gulden, boete betalen, en hij moest een borgstelling storten van nogmaals £ 500, als garantie, dat hij niet meer met een hoge hoed de straat op zou gaan. Dat heeft John Hetherington geleden, opdat jij in je studentendagen in Leiden een hoge zijden op zou kunnen zetten. Willem, durf je nu nog volhouden, dat The Strand niet interessant is?"

„Ekster", zei Willem, die doelbewust de straat overstak in de richting van het Embankment en de rivier. „Ik wil weg", zei Willem.

„Willem", zeiden wij, die op een drafje moesten lopen om onze verbolgen vriend bij te kunnen houden, „Willem", zeiden wij smekend, „interesseert het jou niet te weten dat de grote Amerikaan Benjamin Franklin hier enige jaren dicht bij The Strand heeft gewoond, in Craven Street, en dat hij een passie had voor zoute baden en dat hij soms zoveel zout in het bad deed, dat hij dreef in het badwater en dat hij in het jaar 1785 — onthoud de datum, Willem — in het bad in slaap viel en een uur lang al slapende dobberde op de baren van zijn bad?"

Willem zette het op een lopen langs Villiers Street.

„Willem", riepen wij, terwijl wij hijgend naast hem voortholden, „Willem, weet je niet dat hier vlak bij de acteur Tom Elder Hearn, in sjofele kleren gestoken, voor een weddenschap aan de voorbijgangers echte bankbiljetten van £ 5 te koop aanbood voor een stuiver per stuk, en dat hij er slechts twee heeft kunnen verkopen? Dat was op 18 Januari, 1913. Onthoud de datum, Willem!"

Maar Willem schoot opeens een restaurantje binnen, en wij konden niet anders doen dan hem volgen.

„Luister eens", zei Willem, toen wij met hem plaats hadden genomen aan een tafeltje, „je mag met mij eten. Ik wil zelfs voor je maaltijd betalen, onder voorwaarde, dat je de maaltijd niet bederft met je eksterconversatie. Ik wil tenminste in vrede kunnen eten. Het ziet er hier aantrekkelijk uit, en ik heb honger. Beloof mij dat je je mond zult houden."

Dat beloofden wij gaarne en met grote nadruk. Niet omdat wij het niet langer wenselijk achtten Willem voort te helpen op de weg der zelfkennis. Neen, wij beseften, dat deze taak ons uit handen was genomen. Wij kenden namelijk het restaurantje, waarin Willem was gevlucht. Wij hadden er één keer gegeten, toen wij haast hadden tijdens het Festival of Britain. Wij hadden er niet slechts gegeten, maar hadden er ook bij ons zelf een plechtige belofte afgelegd, namelijk dat wij nooit naar het restaurant terug zouden keren. Wij wilden liever veertig dagen vasten op water en brood dan nog ooit te eten in het restaurantje waar Willem zat te verwachten, dat hij een aantrekkelijke maaltijd zou krijgen. Wij beloofden gaarne onze mond te zullen houden, wetend dat Willem's ergernis tijdens onze ochtendwandeling slechts een zwak voorproefje was geweest van de wilde razernij, die zich van onze fijnproevende vriend meester zou maken, als hij aanstonds ontdekte, hoe misleidend het menu was, hoe oneetbaar de spijzen, hoe canailleus de cuisine.

„Willem", zeiden wij bijna opgetogen, „jij betaalt en wij zwijgen."

zij braadden er veertien biefstukken

dat ons gemoed volschiet bij het zien van een varken....

Vergunning Heillegger in Radio Advies Raad

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de Radio Advies Raad morgenochtend om 9 uur in vergadering bijeenkomen ter behandeling van een aantal agendapunten. Hieronder figureert het verzoekschrift van de heer C. Heilegger, waarin hij verzocht heeft de afloopdatum van zijn vergunning tot het uitoefenen van een radio omroep bedrijf te verlengen. Zoals bekend heeft de kleine commissie van de Radio Raad de Landsminister van Verkeer en Vervoer geadviseerd geen uitstel te verlenen.

De Landsminister wil, alvorens hij een beslissing neemt, ook de Radio Advies Raad horen. Voorts zal als agendapunt worden behandeld de radioprogramma's die door de Antilliaanse omroepbedrijven worden verzorgd.

IS ER IETS VAN U BIJ?

Willemstad. — In de afgelopen week werden gevonden: gouden armbandje met dito plaatje waarin gegraveerd L.W., pakje inhoudende een paar nieuwe kedschoenen, zwart lederen kinderschoentje (gevonden op Pietermaaiweg), auto gasoline-tankdop, rieten mand, zwart lederen damesportemonnaie met ritsluiting zonder inhoud, autobelastingnummerplaat 2582-C en autowieldorp waarop letter W.

Verdere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te be-

UITSLAGEN VAN DE CANASTA-DRIVE

Willemstad. — De uitslagen van de gisteravond in de J.P.F.-club gehouden canasta-drive luiden als volgt: 1e prijs-de heer Cöhrs en Mevr. v.d. Brugge, met 8860 punten, 2e prijs: de heren Steimetz en Vermeulen met 8785 punten, 3e prijs: echtpaar Schnog met 5300 punten en de 4e prijs ging naar de heren A. v.d. Loos en A. Ragunath, met 4975 punten.

OM DE D. L. CAPRILESCUP

Willemstad. — Dinsdagavond werden weer tenniswedstrijden gespeeld op de Tennisbaan te Mundo Nobo om de D. L. Capriles cup. Wegens ziekte van een der medespelers, werd het programma iets gewijzigd. Gespeeld hebben de heren Bonafacius-Leander vs Bakhuis-Haseth, welke werden gewonnen door eerstgenoemde met 6—1, 6—1.

De tweede wedstrijd ging tussen de heren Chumaceiro-Storm v.s. Rudolph-Kion en eindigde in het voordeel van Chumaceiro-Storm met 5—7, 6—4, 6—4.

Aanstaande Dinsdag spelen Bouwer-Kuster vs. Huit-Labega. Het koppel Gerharts-Philips, dat oorspronkelijk zou spelen, won bij default.

ADA en JUDITH KROON geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun broertje
ENRIQUE EULOGIO SEGUNDO
St. Elisabeth's Gasthuis
7 April 1954

HIJ WAS HET NOG MA[illegible] AAN HET LEREN

Willemstad. — Dinsdagmiddag 5.30 uur botste een personenauto tegen een geparkeerd staande autobus. Dit gebeurde op de Roodeweg. De oorzaak van deze botsing was, dat de bestuurder van de personenauto die zich onder toezicht in het autorijden bekwaamde zijn draai niet goed kon nemen. Er was veel schade, doch er waren geen persoonlijke ongelukken.

Er werden gisteren vier lichte aanrijdingen „geregistreerd".

Persconferentie B.C.

Geleerde profs schieten straks Aruba te hulp in de „separacion"

Oranjestad. — Op de maandelijkse persconferentie met het Bestuurscollege vertelde de gedeputeerde F. Tromp het een en ander over de opdracht, welke de heer G. Kok, schoolopziener, had gekregen om onderwijskrachten voor Aruba aan te trekken. Er zijn ongeveer 45 sollicitaties binnen gekomen, zodat de sollicitanten min of meer bij het B.C. bekend zijn. De opdracht aan de heer Kok luidt deze sollicitanten te bezoeken, ook in hun particuliere omgeving, verdere informaties in te winnen en te selecteren.

Het Bestuur is van mening, dat een bezoek in de huiselijke omgeving van de sollicitanten aan het licht zal brengen of de gegadigde al dan niet geschikt is als onderwijskracht. Familie-omstandigheden hebben in het verleden bewezen een grote factor te zijn. Momenteel zijn er nog niet voldoende inheemse leerkrachten ter beschikking, doch men hoopt binnen luttele jaren alle nodige krachten in de Arubaanse bevolking te kunnen vinden, daar er momenteel tal van Arubanen (wij menen tussen de 25 en 30) in Nederland in opleiding zijn.

Voor het nieuwe cursusjaar zijn er tussen de 10 en 13 nieuwe leerkrachten nodig en deze zullen door de heer Kok gevonden moeten worden. Dit jaar zullen de eerste Arubanen, die een H.B.S. opleiding krijgen, deze school verlaten, doch men hoopt dat de meeste, zo niet allen, verder zullen studeren.

Splitsing

Gedeputeerde F. Wever deelde mede, dat sedert Januari een splitsing heeft plaats gehad in de Afdeling Financiën. De afdeling Landscomptabiliteit ressorteert onder de heer T. J. v. Hassell en is ondergebracht bij de Landsontvanger, de heer C. v.d. Brink. De eilandsfinanciën staan onder de heer R. van Hoorn en financiële transacties het eiland betreffende kunnen betaald, dan wel ontvangen worden op het kantoor van de Eilandsontvanger, de heer J. N. J. Rojer.

Verder deelde de heer Wever mede, dat er grote kans bestaat, dat n.a.v. het as. bezoek van de Caribbean Tourist Association, een postzegel zal worden uitgegeven, waarop een Arubaans landschap zal worden afgedrukt. Men heeft alle hoop, dat deze postzegel tijdig kan worden gedrukt.

De heer Wever had ook nog een aangenaam bericht voor as. moeders, voorzover deze Gouvernementspatiënten zijn, d.w.z. on- en minvermogenden. Vrouwen van politiemannen en militairen wordt een zodanige regeling getroffen, dat de vrouw, die gedurende de eerste vijf maanden onder behandeling is geweest van welke arts dan ook, na deze tijd recht op twee bonnen heeft, die bij het Departement van Sociale- en Economische Zaken kunnen worden afgehaald op een doktersverklaring. De ene bon is ter waarde van f 50.— en zal ter hand moeten worden gesteld aan de arts of de vroedvrouw onder wiens verdere behandeling de patiënt zich wenst te stellen. De tweede bon heeft een waarde van f 25.— en geeft recht op een zg. babypakket. In dit pakket bevinden zich allerhande artikelen, die een baby behoeft. In dit opzicht — en dit is onze mening— is Aruba vele andere landen ver vooruit.

T.a.v. de aloë-industrie, kon de voorzitter ambtshalve weinig zeggen, doch hij meende als particulier, dat door het verscheiden van de heer Casey Eman deze industrie niet behoefde teniet te gaan. De erfgenamen zullen ongetwijfeld het bedrijf voortzetten en het Bestuur zou, desgevraagd, eventueel dit bedrijf willen steunen, vooral daar er verscheidene bejaarde Arubanen in werkzaam zijn en het werk door en door kennen. De afzet van aloeine blijft moeilijk, daar Engeland als afnemer, wel afgeschreven kan worden door zijn beschermende rechten. Engeland heeft nl. landen als Zuid-Afrika, Egypte en Barbados als producenten.

Ten slotte deelde de voorzitter nog mede, dat de heer Cola Debrot van de Separacion Commissie, bestaande uit 5 Arubanen, 5 Curaçaoënaars, 1 Bonairiaan en een Bovenwinder, de opdracht had ontvangen contact te zoeken met prof. Kranenburg, oud-voorzitter van de Eerste Kamer, daar de commissie toch niet tot een oplossing is kunnen komen. Men hoopt, dat prof. Kranenburg eventueel bereid zal zijn naar de Antillen te komen om hier zijn advies uit te brengen en te trachten te komen tot een oplossing, welke voor alle betrokken partijen bevredigend zal zijn. Mocht prof. Kranenburg eventueel niet bereid zijn, dan zal contact worden gezocht met prof. Donger, of anders prof. Vegling.

Commentaar overbodig

Oranjestad. — Ergisteren vond er een familieberoving plaats, dat ware het niet in-droevig men er om zou kunnen lachen. Een vijftal mannen op Noord had het op een drinken gezet en het slot was natuurlijk een flinke vechtpartij.

Toen men uitgeknokt was, vond huilend van vreugde en pijn de verzoening plaats. De ene broer wilde de tranen drogen van de ander en diepte uit de ene zak van de ander een zakdoek en uit de andere zijn portemonaie, inhoudende f 245.—

Op de verzoening moest natuurlijk gedronken worden en broer-dief zou een fles rum kopen. Tijdens zijn afwezigheid vertelde de andere drinkebroers de broer-slachtoffer, dat broer-dief zijn portemonaie had gerold.

Toen broer-dief met de rum terugkwam, werd die even flink aan de tand gevoeld, maar verklaarde de portemonaie te hebben verloren. Dat klopte inderdaad, want een kleine, maar eerlijke jongen kwam met de beurs aandragen. Die kleine eerlijke jongen kwam uit een doodarm en groot gezin waarvan de vader invalide is. Men vond het echter niet nodig het ventje een beloning te geven.

Commentaar overbodig!

Fiscale kwesties

Oranjestad. — Op verzoek van een verslaggever gaf de Eilandsontvanger, de heer J.N.J. Rojer, antwoord op de volgende vragen.

Hoe gaat het met de invordering?

De invordering is weer krachtig ter hand genomen en thans is speciaal huurgronden, erfpachtsrechten en M.T.O.'s aan de beurt.

Ofschoon in 1954 nog geen grote bedragen zijn ontvangen (deze komen altijd later in het jaar) toch zijn er vele kleine posten aangezuiverd.

Aangezien binnenkort de aanslagen voor het jaar 1954 verwacht worden, dienen de aanslagen van het jaar 1953, welke nog niet zijn aangezuiverd met de meeste spoed te worden betaald.

Degenen, die reeds een dwangschrift hebben ontvangen en ook hieraan geen gevolg hebben gegeven, kunnen dan ook verwachten dat beslaglegging zal volgen.

De grote achterstand, welke bij het land bestond, met al de narigheden daaraan verbonden, wil het eilandgebied met alle middelen die hem ten dienste staan voorkomen.

Bedoelde achterstand werd grotendeels bij het Land veroorzaakt door gebrek aan personeel.

Wordt er onmiddellijk vervolging ingesteld bij het vervallen van de termijnen?

Dit zal inderdaad plaats hebben. Niet alleen het Gouvernement, maar ook de belastingbetaler is hiermede gediend.

Als de belastingbetaler er een gewoonte van maakt zijn schulden aan het Gouvernement per maand te betalen, dan zal de betaling hem niet zwaar vallen. Zodra men echter achter raakt, wordt de betaling bemoeilijkt.

De achterstand in het opleggen van aanslagen is nagenoeg ingelopen. Verwacht mag worden dat eenieder op tijd zijn aanslagbiljetten voor het jaar 1954 zal ontvangen, zodat men ruimschoots de tijd krijgt om zijn schulden in termijnen te betalen.

Voor zover nodig het volgende:

De **Grond- en Gebruiksbelasting** moeten in **4 gelijke termijnen** worden betaald. Elk termijn vervalt **op de voorlaatste werkdag** van **elk kalenderkwartaal**.

Van een aanslag voor het jaar 1954, ontvangen in het 1e kwartaal 1954, vervalt de 1e termijn of 1/4 van de aanslag op 30 Maart 1954, de 2e termijn (weer 1/4) op 29 Juni 1954, de 3e termijn op 29 September 1954 en de 4e termijn op 30 December 1954.

Op een aanslag voor het jaar 1954, ontvangen in het 2e kwartaal 1954, moeten 3 termijnen ofwel 3/4 van de aanslag vóór of op 29 Juni 1954 worden betaald; op 29 September 1954 de 3e termijn (of de derde 1/4 van de aanslag) en op 30 December de 4e termijn.

Wordt een aanslag voor het jaar 1954 in 1955 ontvangen, dan moet de hele aanslag terstond worden betaald, daar alle termijnen reeds zijn vervallen.

De termijnen voor **aanslagen in de Inkomstenbelasting** is anders geregeld.

De voorlopige zowel als de suppletoire aanslagen in de Inkomstenbelasting zijn invorderbaar in zoveel gelijke termijnen als er na de maand, waarin het aanslagbiljet is verstrekt, nog maanden van het belastingjaar overblijven. Op de 15e van elk dier maand valt een verschijndag.

Als een aanslag in de Inkomstenbelasting 1954 in Januari 1954 wordt ontvangen, dan kan deze aanslag in 11 maandelijkse termijnen worden betaald. De eerste termijn of 1/11 van de aanslag verschijnt op 15 Februari 1954, de 2e op 15 Maart 1954 enz.

Als een aanslag voor het jaar 1954 in Juli 1954 wordt ontvangen dan moet de belasting in 5 maandelijkse termijnen worden voldaan en wel 1/5 van de aanslag op 15 Augustus 1954, 1/5 op 15 September 1954 enz..

Alle aanslagen in de Inkomstenbelasting voor het jaar 1954, welke ontvangen worden na Juli 1954 zijn zomede in 5 maandelijkse termijnen invorderbaar.

Gesteld dat het aanslagbiljet gedateerd is Januari 1955, dan moet 1/5 van de aanslag op 15 Februari worden voldaan, 1/5 op 15 Maart 1955 enz..

Machtigingen tot ontvangst zijn terstond invorderbaar.

Huur van gronden en erfpachtsrechten moeten vooruit worden betaald.

DE HEER J. H. SPROCKEL NAM AFSCHEID

Oranjestad. — De heer J. H. Sprockel nam gisteren afscheid van het Bestuurcollege en dankte voor de prettige samenwerking welke hij hier steeds heeft mogen ondervinden.

VIJF-JARIG BESTAAN ARUBA SCOUT COUNCIL

Oranjestad. — Op 15 Mei a.s. zal de Aruba Scout Council haar vijfjarig bestaan herdenken. Op die dag zal er een onderlinge uitwisseling van vaardigheden plaats vinden, waartoe alleen leiders en leidsters toegang hebben. Deze meting van krachten zal worden gehouden in het American Legion Home in de Lago Colony. De Aruba Scout Council is het overkoepelings orgaan van alle padvinders organisaties.

PADVINDERS HOUDEN PARADE

Oranjestad. — Op de a.s. Koninginnedag zullen de padvinders een parade te San Nicolas houden. Deze begint om 8.30 v.m. en de route is bepaald via de Hoofdstraat, Bernhardstraat en Lagoweg. Onderweg zal er een koele drink worden aangeboden.

AANBESTEDING ELECTR. BENODIGDHEDEN BETHANIE

Oranjestad. — Voor de levering en aanleg van de electrische installatie voor Huize Bethanie schreven in *J. A. v.v. Naaten* voor f 3.907.—, *Elinco* voor f 5.245.— en *K. Loonstra* voor f 5.464.—.

Vermoedelijk zal de laagste inschrijver de levering gegund worden.

HUWELIJKEN ARUBA

22 Mrt E.D. Tromp, en J. Dirksz, 23 Mrt F.V. Abath en M.M. Tromp, 25 Mrt C.B. Marquez en B. Monart, 25 Mrt L. Lewis en V. Franklin, 27 Mrt V. Willems en F. Schwengle, 27 Mrt C. Briezen en V.V. Solognier.

WEERBERICHT

Max. temp. 30.2 C. (86.4 F.); Min. temp. 24.0 C. (75.2 F.); Gem. 27.2 C. (81.0 F.); Max. wind 21. Min. wind 4, Gem. 14 knopen; Vochtigheid 74%. Neerslag sporen. Helder 1, Licht bew. 6, Bewolkt 13, Zw. bew. 4 uren.

RUSTIGE DAG

Willemstad. — Naar wij van de verkeerspolitie vernamen, was het gisteren rustig op de wegen. Er werden slechts drie lichte aanrijdingen gemeld.

Op 2 April 1954 is overleden, voorzien van de H. Sacramenten der Stervenden, onze lieve Moeder, Behuwd, en Grootmoeder:

Guillermina Emerenciana Leyba

Weduwe van MARIE MAURICE PETIT

P. M. L. PETIT
J. C. PETIT-ZEPPENFELDT
en Kinderen

's-Gravenhage (Lsd)
Zilverschoonstraat 14

Zijn zeilende schoolschepen overbodige luxe?

Ergens in de haven van Hamburg ligt een roestig schip. Vier masten spietsen omhoog; als het waait huilt de wind door het touwwerk en in de afgelopen wintermaanden waren de campagne en de luikhoofden bedekt met een dikke laag sneeuw, waar alleen de wachtsman op zijn dagelijkse ronde een paadje in had uitgetreden.

Twee jaar reeds wacht de „Passat", één van 's werelds grootste zeilschepen, op haar lot. Wat dit lot zal zijn, dat zal uitgemaakt worden op de publieke verkoping, die eind April plaats heeft. Het waarschijnlijkst is, dat de „Passat" naar de sloper gaat, uit wiens handen zij en haar zusterschip „Pamir" al eens op het laatste ogenblik zijn gered. Maar natuurlijk bestaat ook de kans, dat het machtige schip aangekocht wordt door een rederij of stichting, die het verder als schoolschip voor stuurmansleerlingen en scheepsjongens wil gebruiken. Want in deze tijd, waarin menig vrachtschip meer dan 30 kilometer per uur vaart en alles is gericht op een zo snel mogelijk verloop van het scheepvaartverkeer, is de enige taak, die grote zeilschepen nog met enig succes kunnen vervullen, die van drijvende school voor aanstaande scheepsofficieren.

De „Passat" wacht nog steeds op zijn lot

Nadat het zeilschip aan het eind van de vorige eeuw in de lijnvaart door het stoomvaartuig was verdrongen, heeft het zich nog geruime tijd kunnen handhaven op de routes, waar zogenaamde „bulk-ladingen" — graan, salpeter, steenkool —, die weinig haast hadden, over lange afstanden vervoerd moesten worden. In de graan- en wolvaart van Australië op Engeland, in de salpetervaart van Chili via Kaap Hoorn op Europa was het zeilschip in exploitatie dikwijls goedkoper dan het stoomschip.

De laatste reder, die deze vaart met succes beoefende, was de Fin Ericson. In de jaren tussen de eerste en de tweede wereldoorlog kocht hij een hele vloot van grote zeilschepen op, dikwijls dragers van beroemde namen, zoals de „Pamir", de „Viking" en de „Passat". Hun thuishaven was Mariahamn in Finland, maar meestal waren zij op weg tussen Zuid-Amerika, Australië en Europa. Door de schepen vrijwel gelijktijdig te laten vertrekken zorgde Ericson er voor, dat de overtocht van Australië naar Europa een wedstrijdkarakter kreeg. Engelsen en Australiërs wedden op het snelste schip in de jaarlijkse „graanrace", zoals de Londense City in de vorige eeuw wedde op de dikwijls dodelijk serieuze wedstrijden der befaamde „China-klippers". Door de publiciteit, die hiervan het gevolg was, werden schrijvers en mensen met veel vrije tijd en hang naar avontuur aangelokt als passagier wereldreizen met schepen van de Ericson-vloot mee te maken.

Ook tal van jongelui, die voor stuurman ter grote vaart studeerden, en hun practische zeedagen op een ouderwets zeilschip wilden halen, monsterden aan op de schepen van de Ericson-vloot. De meesten waren Scandinaviërs en Duitsers, omdat in Duitsland en de Scandinavische landen de wet het behalen van practijk op een zeilschip verplicht stelt voor aanstaande officieren ter koopvaardij.

Ericson-vloot bestaat niet meer

Na de oorlog viel — mede door de dood van de eigenaar — de Ericson-vloot uiteen. Verscheidene grote zeilschepen, die in de oorlogsjaren nog geholpen hadden 't tekort aan geallieerde tonnage te bestrijden, gingen naar de sloper. Ook de „Passat" wachtte dit lot, evenals de „Pamir", maar een Duitse reder, Hans Schliewen, kocht de schepen, terwijl zij reeds op weg waren naar de sloopwerf, op en bouwde ze, met financiële hulp van de Duitse regering, om tot schoolschepen.

De schepen zouden weer emplooi vinden in de Chili-vaart en het tekort in de exploitatiekosten zou worden goedgemaakt doordat men een veertigtal — betalende — leerlingen meenam.

De „Pamir" heeft als schoolschip twee reizen gemaakt, de „Passat" één. Toen werden beide schepen wegens schuld van de rederij aan de ketting gelegd. Het bleek, dat Schliewen, een kleine, na de oorlog opgekomen reder, te hoog had gegrepen. Zijn onderneming werd insolvent en ook de bedragen, die de Duitse regering in de verbouw van de beide zeilschepen had gestoken, konden ze niet voor de openbare verkoop redden.

Liefhebbers van zeilschepen en voorstanders van zeilende schoolschepen menen, dat deze tragische gang van zaken alleen te wijten is aan het feit, dat Hans Schliewen niet in staat was twee grote zeilschepen op de juiste wijze te exploiteren. Animo van stuurmansleerlingen, om een reis met één van deze grote zeilschepen mee te maken, was er genoeg, zo redeneren zij. Zouden de „Pamir" en de „Passat" het eigendom zijn geweest van een grote rederij of van een stichting, waar enkele grote reders achter stonden, dan zouden zij nog vele jaren de golven hebben kunnen doorklieven en tal van aanstaande zeelieden een opleiding hebben kunnen geven, waar zij hun hele leven met voldoening op terug kijken. Als voorbeeld van „hoe het zou moeten" noemen de voorstanders van het zeilende schoolschip de Deense bark „Danmark" en verscheidene Scandinavische opleidingsschepen, die tot op de huidige dag een sieraad vormen voor elke haven, waar zij binnen lopen.

Techniek en zeevaart

Intussen zijn volstrekt niet alle reders voorstanders van de opleiding van aanstaande stuurlieden en kapiteins op zeilschepen. Velen menen, dat het zeilschip uit de tijd is en dat op deze schepen voor een moderne zeeman niet voldoende te leren valt

De technische inrichtingen van moderne zeeschepen zijn steeds ingewikkelder en talrijker geworden. Electrische winches en tal van laadbomen zorgen er voor, dat een vrachtschip gelost en geladen wordt in een fractie van de tijd, die dit vroeger kostte. Vele deskundigen achten het belangrijker, dat de scheepsofficieren met hulp van deze apparatuur tot in de perfectie voor het stuwen en lossen van de lading kunnen zorgen, dan dat zij, staande op een ra, een bovenbramzeil kunnen innemen.

Op de tankvaart — die reeds de helft van alle zeeschepen omvat — is het noodzakelijk, dat de scheepsofficieren iets van chemie weten en terdege op de hoogte zijn van de eigenschappen van de diverse oliën, die zij vervoeren.

Ook de navigatie is in de loop der jaren aanzienlijk veranderd. Echolood-apparaten en vooral radar hebben er elementen aan toegevoegd, die vroeger onbekend waren en die men op een groot zeilschip niet leert. Dit alles maakt, dat een grote groep van reders en deskundigen, ook al zien zij terdege de schoonheid van de zeilvaart in en betreuren zij uit een aesthetisch oogpunt het verdwijnen van de machtige „windjammers", de aanschaffing van grote, in de exploitatie dure zeilschepen, om daar aanstaande scheepsofficieren op te leiden, overbodig en financieel niet te verantwoorden achten.

Zonder twijfel zal de strijd tussen voorstanders van het zeilend schoolschip en hen, die een practische opleiding van stuurmansleerlingen op dezelfde schepen, waar zij later als stuurman op zullen varen, prefereren, nog wel enige tijd doorgaan. Maar hoopvol is de toekomst van de „Passat" en van de enkele andere nog overgebleven grote zeilschepen, die in vergeten hoekjes van havens liggen te roesten, beslist niet.

Grote zeilschepen worden langzamerhand schaars op de wereldzeeën. Voor zover zij nog in de vaart zijn, worden zij gebruikt voor de opleiding van jonge zeelieden. Zullen zij eerlang geheel verdwijnen?

Drie daagse „olie-conferentie"

Lago vertegenwoordigers uit acht landen op Aruba bijeen

San Nicolas. — Gedurende het afgelopen weekeinde arriveerde een aantal vertegenwoordigers der Standard Oil (N.J.) en haar dochtermaatschappijen uit acht verschillende landen in Aruba voor een drie-daagse bespreking van vraagstukken, die zich in de petroleum-industrie voordoen. Daarvan kwamen er 33 — leden en genodigden van de Jersey Standard General Superintendent's Committee — uit Argentinië, Canada, Colombia, Cuba, Engeland, Peru, de Verenigde Staten en Venezuela, ter bijwoning van de 50ste bijeenkomst dezer commissie.

De heer D.L. Ferguson der Esso Standard Oil Co., East Coast Division, permanent voorzitter der commissie opende de vergadering Maandagmorgen 5 April j.l. in de vergaderzaal van het kantoorgebouw der Lago op Aruba. Dit was de eerste maal dat de Lago Oil & Transport Co., Ltd., de rol van gastvrouwe voor de commissie vervulde.

Nadat de heer J.J. Horigan, President der Lago, de gasten had verwelkomd, begon de commissie haar eerste vergadering — een bespreking van het verloop van het constructie programma der Jersey Standard dochtermaatschappijen over de gehele wereld.

Het programma der conferentie omvat verder toespraken en groepsgewijze besprekingen van technische aard en de „human relations" aspecten der petroleumindustrie.

Behalve de Heer Horigan, hebben nog vier leden van de Lago-directie op deze vergaderingen gesproken. Capt. W.L. Thomase Asst. Marine Manager, zal over het vervoer van ruwe olie en scheepvaartaangelegenheden spreken; de Heer J.M. Whiteley, waarnemend General Superintendent, over productie-raffinage-scheepvaart coordinatie; de Heer H. Chippendale, chef der Technische Dienst, over kostcontrole en kostenvermindering, en de Heer E. Byington, waarnemend chef der Afdeling Industrial Relations, over personeelsaangelegenheden op Aruba.

De conferentie duurde tot gistermiddag, waarna het gezelschap een tocht door Aruba maakte en daarna per vliegtuig naar Venezuela vertrok, alwaar men een rondtocht van 2 dagen ter bezichtiging van het bedrijf der Creole Petroleum Corporation ondernam.

Het gezelschap is voornemens Vrijdagmiddag naar Aruba terug te komen en de volgende dag huiswaarts te keren.

BURGELIJKE STAND ARUBA

Oranjestad. — Geboren op 16 Mrt; zoon van L. en M. Ras, dochter van C. Meyers. Op 17 Mrt: zoon van P. en G. Giel; op 18 Mrt; zoon van F. en J. Koolman, dochter van E. en C. van Kock, zoon van J. en L. Hyacinthe, dochter van E. Werleman, op 19 Mrt; zoon van P. en M. Werleman, dochter van J. en A. Theysen, zoon van L. en D. Figaroa, zoon van D. en C. Petrocchi, dochter van L. en L. Gonzales, zoon van J. en E. Croes, zoon van C. en E. Martis, zoon van C. en E. McGuire, zoon van J. Remou, op 20 Mrt; dochter van J. en E. Farro, zoon van F. Quant, dochter van E. en F. Schoppemaker, dochter van M. en N. Kock.

Op 21 Mrt; zoon van B. en P. Giel; zoon van C. en McBene Courtair, zoon van I. en C. Tromp, zoon van W. en E. Hirshfeld, op 22 Mrt; dochter van G. en A. Dijkhoff, dochter van H. en N. Figaroa, zoon van F. en V. Carty, op 23 Mrt; zoon van R. Kock, dochter van F. en C. Tromp, op 24 Mrt; zoon van T. Maria, dochter van L. en W. De Cuba, zoon van W. E A. Arends, op 25 Mrt; dochter van F. en A. Romero, zoon van S. en M. Bruin, op 26 Mrt; zoon van J. en A. Lacle.

CURACAO

VESTIGING EN BEKWAAMHEDEN

Willemstad. — In het Eindverslag op de Landsverordening houdende bepalingen betreffende de vestiging van zaken, lezen wij dat een lid het betreurde, dat de Regering vasthoudt aan haar mening, dat het verlenen van vergunningen aan landskinderen, in de vorm zoals voorgesteld, gehandhaafd moet blijven. Bedoeld lid had liever gezien, dat aan een vestigingsvergunning zekere bekwaamheids eisen gekoppeld worden.

Het onderscheid tussen landskind en niet-landskind wordt naar de mening van bedoeld lid wel sterk gehandhaafd, zodat het lid, gelijk het bij verschillende andere gelegenheden reeds gedaan heeft, wederom blijk wil geven van zijn teleurstelling, dat nog steeds geen landsburgerschap is ingesteld.

GESLAAGD

Willemstad. — Wij vernemen dat Hoofdinspecteur H.C. Willemse in Utrecht geslaagd is voor zijn doctoraal rechten. Wij wensen hiermede Mr H.C. Willemse van harte geluk met dit studie-succes, dat verkregen werd door harde studie.

VAART EN VLUCHT

Hato: Vliegtuigen 11 in, 9 uit; Passagiers landend 112, vertrokken 130; doorgaand 72.

Het KLM vliegtuig, dat op Dinsdag uit Amsterdam vertrok, landde gisteren om 12.57 uur op de Dr. Plesman luchthaven.

Helena naar Aruba, *Grandero* van Buenos Aires naar New Orleans, *Lara* van Pto. Cabello naar Las Pedras, *City of Ottawa* naar Boston *Golden Gate* van La Guaira naar Carthagena, *Ricardo Alias* naar Rio Hancha, *Yeian Maru* van Venezuela naar Pto. Cabello, *Hornberg* naar Maracaibo, *Lake Traverse* naar Ponce *Cape Creston* van Cristobal, *Norinda* van New Orleans, en *Zonnewijk* van Alexandria.

Amerikaanse bommenwerpers in Indo-China aangekomen

Parijs. — De door de Verenigde Staten geleverde bommenwerpers van het type B-26 zijn gisteren op een vliegveld „ergens in Indo-China" aangekomen — aldus wordt in gewoonlijk welingelichte kringen vernomen. Volgens ambtenaren te Parijs verzocht Frankrijk de Verenigde Staten om meer bommenwerpers voor de bevoorrading van Dien Bien Phoe. Deze dienen van een zwaarder type te zijn dan de B-26.

Het oorlogsmoede garnizoen van Dien Bien Phoe zag de Vietminh gisteren mijnen leggen rond de vesting en hoorde het geluid van hun houwelen bij het graven hunner loopgraven. De rust in de strijd duurde de hele dag voort. Nu en dan werd van weerskanten mortier- en artillerievuur afgegeven. Franse patrouilles kwamen slechts zelden in contact met de vijand. Waarnemers zowel in Parijs als in Indochina zien in de zware onweersbui, die vanmorgen boven Dien Bien Phoe losbarstte, de voorbode van de zware slagregens van de zomer, die het gevechtsseizoen afsluiten tot in het najaar. Generaal Vo Ngoeyen Giap, de bevelhebber der opstandelingen, die versterkingen zou aanvoeren, zal dus moeten opschieten en zijn aanval maar enkele dagen kunnen uitstellen. De afgeworpen versterkingen in Dien Bien Phoe hadden de sterkte van één bataljon.

Sinds de rust 48 uren geleden te Dien Bien Phoe intrad, hebben de rebellen de Franse militaire post Moelapamok, 90 km ten Zuiden van Pakse in Zuid-Laos, aangevallen. De opstandelingen staken de rivier de Mekong over en vielen de post aan, die gelegen is in het hartje van een rijk rijstdistrict. Maurice Dejean, de Franse Hoge Commissaris in Indochina, en generaal Henri Navarra, de Franse opperbevelhebber, hebben met koning Norodom Sihanoek de invasie van Cambodja door twee bataljons geregelde Vietminh-troepen uit Zuid-Laos besproken.

President Coty dankt Abbé Pierre

Abbé Pierre, de priester die zich het lot der Parijse daklozen heeft aangetrokken, is door de president van Frankrijk René Coty ontvangen. Tijdens deze receptie, die een zeer intiem karakter droeg, heeft de heer Coty zich uitvoerig laten inlichten over het werk en over de tot op heden bereikte resultaten. Abbé Pierre heeft daarbij te kennen gegeven, dat hij van plan is zijn woningprogram toe te vertrouwen aan de zorgen van een comité, dat buiten de contrôle van de staat zal vallen. De president heeft zijn persoonlijke dank en die van heel Frankrijk tegenover abbé Pierre uitgesproken.

Ter gelegenheid van de opening van de tentoonstelling te Lyon, welke in een groot winkelbedrijf was georganiseerd en als motto droeg: „Onze Lieve Vrouw zonder Dak", heeft abbé Pierre zich enige dagen geleden naar zijn geboortestad Lyon begeven en daar de tentoonstelling geopend. Bij die gelegenheid heeft men van kerkelijke en burgerlijke zijde zijn bewondering voor de priester niet onder stoelen en banken gestoken. De abbé werd hartelijk gehuldigd. Eerst is hij op het paleis van Kardinaal Gerlier ontvangen en toegesproken, daarna op het stadhuis en tenslotte op de prefectuur.

Op de bijeenkomst in de Foyer de Notre Dame sans Abri was de toeloop der menigte zo groot dat men de bezoekers moest verwijzen naar een nabijgelegen plein. In een rede tot de menigte heeft abbé Pierre daarop een oproep gedaan tot allen om zich bewust te zijn van hun roeping, om als missionaris op te treden in de milieux der armen. Hij vroeg te bidden, dat er meer roepingen zouden komen van hen, die dit soort van apostolaat uitoefenen.

De prefecten van de departementen Seine, Seine et Oise en Seine et Marne hebben overleg gepleegd met de minister van Volkshuisvesting, wanneer de bouw van 6000 noodwoningen in de omgeving van Parijs kan beginnen. De minister heeft daarbij kunnen mededelen, dat de 6000 woningen voor de omgeving van Parijs reeds voor 1 December 1954 opgeleverd kunnen worden. De kosten per woning zullen 1 millioen franc bedragen. (KNP).

Vrouwenleidster in Jamaica gearresteerd

Kingston. — Daphne Campbell, presidente van de Vereniging voor Vrouwen in Jamaica, welke vereniging een onderdeel is van de Organisatie voor Volksontwikkeling, is gearresteerd op beschuldiging van het in bezit hebben van verboden literatuur. In haar actie tegen het communisme nam de politie, bij een inval in het gebouw van de Vereniging, deze literatuur in beslag.

Daphne Campbell heeft in 1953 een conferentie van de Internationale Democratische Federatie voor Vrouwen in Kopenhagen bijgewoond en bezocht daarna verschillende landen „achter het ijzeren gordijn".

De politie deed ook een inval in de woning van Harold Drayton, leraar in de biologie aan een school, bij wie zij eveneens literatuur wegnamen „ter nadere inspectie".

Drayton woonde in 1953 het door de Communisten georganiseerde wereldfestival te Boekarest bij.

Radio-actief besmette Japanse vissers ontstemd

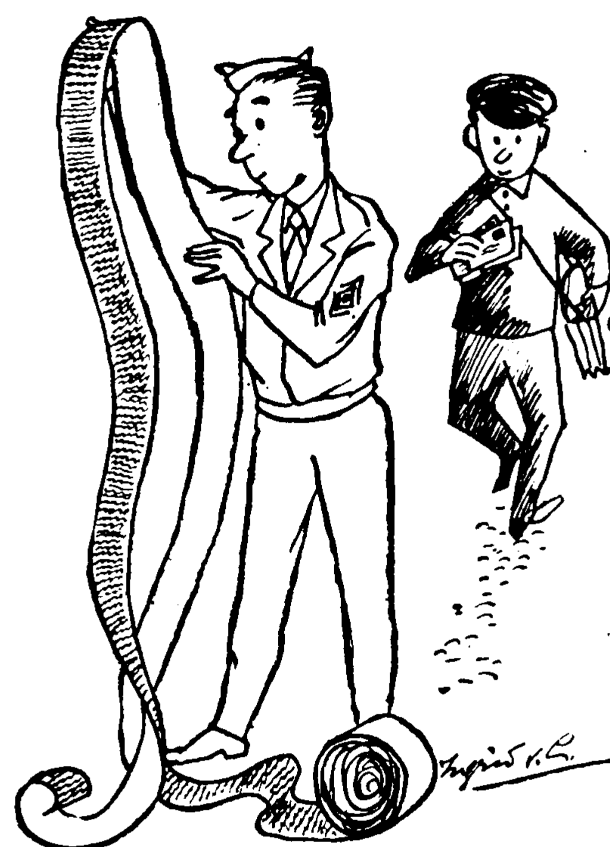
Tokio. — Een woordvoerder van het Japanse ministerie van buitenlandse zaken heeft vandaag meegedeeld, dat de 23 Japanse vissers, die door de „doden-as" na de Amerikaanse waterstofbomontploffing van 1 Maart gewond werden, hebben geweigerd door Amerikaanse artsen te worden behandeld.

Volgens de pers zijn de mannen ontstemd over de manier, waarop zij bij hun terugkeer van de Oceaan door Amerikaanse geneesheren onderzocht werden, en over de berichten, dat de Amerikaanse autoriteiten „trachten de ernstig van hun toestand te kleineren".

Tussen neus en lippen

Veel te vèrtellen

Een Amerikaanse korporaal, die te Ware in Engeland is gedetacheerd, heeft van zijn liefste een brief gekregen, die 14 m. lang is en precies een pond weegt. Het verliefde kind heeft met 20 helpsters vier maanden nodig gehad om al haar tedere gedachten en gevoelens op een rol tabuleer-papier te zetten. Geheimen waren daar blijkbaar niet bij. Dat hoefde ook niet, want behalve deze ellenlange brief, krijgt de korporaal van haar nog vier of vijf gewone brieven in de week.

Oudste Luchtpost

Oostenrijk gaat er groot op in het bezit te zijn van de oudste per luchtpost verzonden brieven. Ze dateren uit 1793 en zijn onlangs gevonden in het Oostenrijkse oorlogsarchief te Wenen. Zij dragen het opschrift: „Per ballon" en zijn afkomstig van de verdedigers van de Franse steden Conde en Valenciennes, die in 1793 door de Oostenrijkers werden belegerd. Door middel van met hete lucht gevulde ballonnen trachtte de Franse bezetting des benauwde vesten inlichtingen te verstrekken aan haar bondgenoten, maar de brieven werden onderschept door Oostenrijkse soldaten en hun bevelhebber, veldmaarschalk Prins Josias Coburg, zond ze door naar de keizerlijke oorlogsraad te Wenen, vanwaar ze tenslotte hun weg vonden naar het oorlogsarchief.

Buren

Het huis van de heer Cal Williams te Sherman in Texas is helemaal opgeschilderd zonder dat het hem een cent heeft gekost. De huisschilder had zich n.l. vergist. Hij moest bij een buurman zijn.

Niet alleen in Darlington

Pater Peter Stanley zei in een Zondagspreek in de St. Augustinuskerk te Darlington o.m. het volgende: „Jongemannen en meisjes slenteren elke avond door de hoofdstraten en maken deze stad tot een verzengende wildernis. Het is een verzameling zwarte handelaars, leeglopers en gedegenereerden met lusteloze en sluwe ogen, ze lijken op etalagepoppen en straatdeernen. Voor het altaar van de Zoon Gods bidden zij niet, maar wel voor dat van Sint Eva Gardner en Sint Marilyn Monroe".

De burgemeester zei naar aanleiding van deze preek, dat pater Stanley zich misschien wel wat sterk, maar in ieder geval duidelijk had uitgedrukt, en dat de gemeenteraad officieel een onderzoek naar de toestand in Darlington zal instellen.

WEST-END
7 & 9 p.m. *„The Great Caruso"*
CINELANDIA
7 & 9 p.m. *„El fantasma se enamora"*
ROXY
7 & 9 p.m. *„Arsenic and old Lace"*
CHOBOLOBO:
Dans en Diner
J.P.F. CLUB
Filmvoorstelling, o.a. met „Vier stappen in de lucht" 20.00 uur.

WIT-GELE KRUIS: Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Van Achtmaal, Niewindtstraat 22 A, tel. 3773.

APOTHEKEN:
De nachtdienst der Apotheken worden waargenomen door: *Botica Nueva* De Ruyterplein, tel. 2838 en *Botica Central*, Breedestraat 45 (O.), tel 3281.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:
Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
J. N. F. Jung 01.30 — 05.30 tel. 3209

Personeel afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 10 April 12.00 S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19 J. D. tel. 4445
B. g. g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
C. P. Riegman, Tjerk Hiddeslaan No. 15, tel. 2265

C. S. M.
Rederij:
D. Gelderblom tel. 2486
Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 23.00 en van 23.00 — 08.00 W. Punt tel. 2269
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; en van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245.

THEATER ASIENTO
„On the town"
Geen kinderen beneden 18 jaar

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS

New York. — De NY-beurs verloor gisteren aanvankelijk verder terrein met koersdalingen tot 1 punt. Bij het verdere verloop kwam een ommekeer in de stemming onder leiding van de vliegtuig- en chemische fondsen en de markt sloot vast op, of rond het hoogste dagpunt.

Aantal verhandelde fondsen 1136; hoger 560; lager 285; onveranderd 291; aandelenomzet 1.830.000; obligatieomzet $ 3.030.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	163 3/4
Anaconda	34 3/8
Bethlehem Steel	58
Dupont de Nemours	117 5/8
General Electric	106 7/8
Gijeral Motors	66 1/4
Int. Tel. and Tel.	16 1/8
Shell Oil	92 5/8
Standard Oil of New Jersey	80 3/4
U.S. Steel	43

Taipeh. — Drie hoofdofficieren van de Amerikaanse strijdkrachten zijn op Formosa aangekomen om de Nationale Chinese troepen te inspecteren — zo wordt uit Taipeh gemeld.

Montreal. — In Montreal is een drieling geboren. Twee der kinderen vormen een Siamese tweeling. Moeder en kinderen maken het wel.

CUROM (416.6 m)

5.30 Op avontuur in de muziek
5.50 Gramophoonplatenprogramma.
6.05 Cumpleaños Feliz
6.15 Dinermuziek
6.45 Nieuwsbulletin
6.55 Voor het slapen gaan
7.00 Boletin di noticia.
7.30 Wat de handel biedt
8.00 News in English
8.30 Philips Cavalcade of Music.
9.00 Londens Studio Concert
9.45 Dans muziek
10.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

7.00 Met de jarigen in de lucht
7.10 Voor de Ouden van dagen en gebrekkige kinderen.
7.20 Nieuws (in het Papiament).
7.25 Nieuws (in het Nederlands).
7.30 Hoorspel „El Gato"
7.45 Gevarieerd muziek
7.50 Week-end Films
7.55 Gevarieerd muziek.
8.10 Gevarieerd programma
8.20 Dansmuziek
10.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)

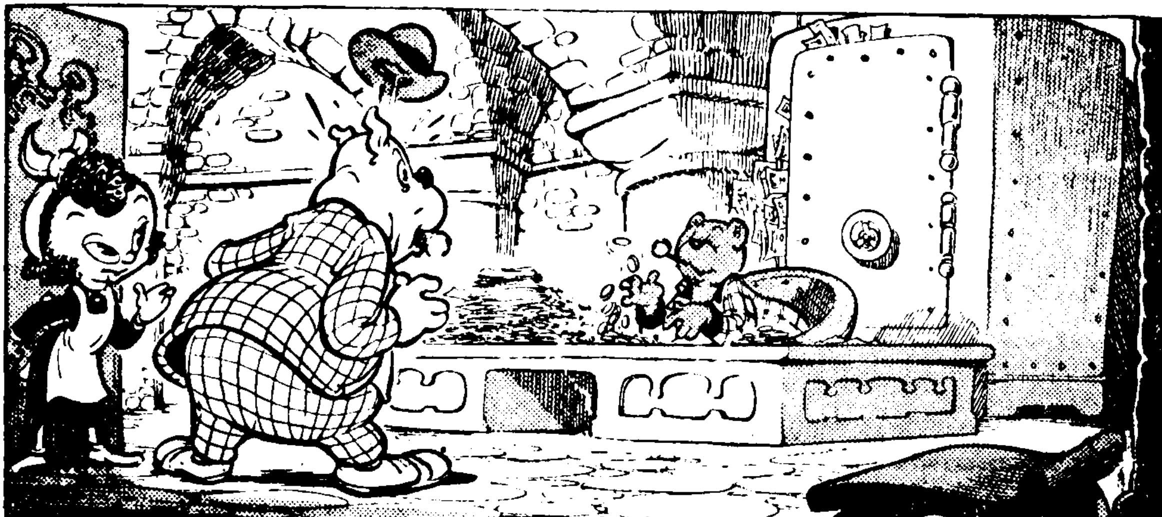
5.00 Opening.
5.01 Muziek
6.25 Voor de jarigen
6.30 Dinermuziek
7.00 Muziek
7.45 Nieuws
8.00 Muziek.
8.30 Klassieke muziek
9.30 Sluiting.

P.C.J. (31.28 en 49.79 m)

6.37 Opera Programma.
7.00 Nieuws
7.17 Platennieuws uit Amerika
7.30 Klokslag van het Paleis op de Dam.
7.40 Het Ned. Solistenpodium.
8.00 Nederland en de Wereldgezondheidsorganisatie.
8.10 Intermezzo.
8.13 Persoverzicht.
8.20 Zuid-Amerika in het nieuws.
8.30 Lijdensmeditatie, door Pater I. Mijnsbergen O.E.S.A.
8.58 Sluiting

Tom Poes en de wens werkster 1731

1844— Op het schellen van Bul Super deed de werkster Wijmpje de deur open en staarde hem dom aan.

„Goede dag, lief kind!" sprak de schurk met zoete stem. „Ik moet meneer spreken over een belangrijke zaak, die geen uitstel toelaat. Je kunt zeggen, dat er veel geld mee gemoeid is — het is om het zo eens uit te drukken, een superzaak! Haha!"

„Geld?" vroeg Wijmpje. „Ik geloof niet, dat daar belangstelling voor is! Dat kopen we niet aan de deur en bovendien hebben we hier zelf genoeg van die rommel. Ik wou evengoed, dat ik er de bezem eens door mocht halen, want het zint me niet......"

Super luisterde echter niet naar haar leerzame opmerkingen. Hij schoof de goeie vrouw zonder meer ter zijde en trad de burcht binnen. Zonder enige moeite vond hij het vertrek van de kasteelheer, want een welluidend gerinkel van goudstukken wees hem de weg. Hij opende met een brede grijns de deur en stapte binnen binnen onder de uitroep: „Ik stoor toch niet, hoop ik!"

Doch de woorden bestierven hem op de lippen en met uitpuilende ogen staarde hij naar heer Bommel, die voor een brandkast van zeer groot formaat gezeten, met wat munten speelde. Het geld spoelde hem om de voeten en de matte schittering van goud omhulde zijn gestalte met een teer licht.

„Let U maar niet op de bende!" zei de stem van Wijmpje achter hem. „Het is niet, dat mijn handen verkeerd staan. Niet alleen de fijne was, maar ook het ruwe werk, zeg ik altijd maar. Nee, het is, dat meneer me niet wil laten opruimen. Hij zit daar nu al dagen zo!"

Super hoorde echter niet wat ze zei. „Bommel!" riep hij uit. „Ben jij het? Wat is er gebeurd? Heb je een uitkering van Drees gehad?"

Rijkdom van het zeewater

Duesseldorf. — Volgens een onderzoek van de Westduitse Vereniging van Chemische industrieën, bevat het water van de Oceanen en zeeën in totaal acht milliard ton goud, ter waarde van 30 milliard mark.

Tot dusverre heeft men, volgens de Westduitse deskundigen, echter nog geen rendabele methode gevonden om dit goud aan het zeewater te onttrekken.

Voorts bevat het zeewater 700 milliard kg zilver en tien tot dertien milliard ton koper in de vorm van zouten.

Aan het zeewater kunnen wel onttrokken worden: keukenzout (22 millioen kubieke kilometers) broom, jodium en kalium- en magnesiumzouten.

De hoeveelheid magnesium wordt geschat op 1.3 milliard ton.

Luxemburg. — Het parlement van Luxemburg heeft met 46 tegen 4 stemmen het verdrag voor de Europese Verdedigings Gemeenschap goedgekeurd. Twee leden waren afwezig.

Washington. — De sub-commissie van onderzoek van de Amerikaanse Senaat begint op 21 April met de openbare verhoren over het geschil tussen McCarthy en het leger.

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

27)

Polly probeerde in beweging te komen en rolde in de sneeuw, terwijl Sing struikelde bij de eerste zwenking die hij wilde maken.

„Ik had jou les willen geven, Diana, en niet...."

„Maar je doet het zo goed, Eben," vleide zij, „en ze willen het ook zo graag leren. Help ze nu maar een beetje."

Het vertrouwen dat zij in zijn leraarstalenten stelde deed hem genoegen, en hij deed Polly en Sing nog eens nauwkeurig voor hoe zij zich op hun ski's moesten gedragen. Het vervelende was, dat Sing daarbij geen ogenblik zijn mond hield en steeds opmerkingen maakte als: „Tjeeme — hou me vast — daar gaat ie. Waarom is sneeuw zo glad?" en „Je kan veel beter maar gewoon lopen" — en dergelijke, terwijl Polly de onaangename gewoonte had om hem, ieder keer als zij haar evenwicht verloor, om de hals te vallen. Toen hij zich uit een van die omarmingen had los gemaakt keek Eben om naar Diana — maar Diana was er niet meer.

„Zocht je iemand?" vroeg Sing hulpvaardig.

„Diana...."

„Kijk, daar gaat ze."

In de verte schoot Diana langs de helling, een donker figuurtje dat scherp afstak tegen de sneeuw. Zij zwenkte, laag op haar harken, door een scherpe bocht, zigzagde naar boven en suisde dan in volmaakte beheersing weer verder.... En achter haar aan ging nog een gestalte, een man die voortraasde alsof hij haar in wilde halen — Griffin.

Eben's gezicht verstrakte.

„Je zou me nog voordoen," prevelde Sing achter hem, „hoe...."

„Het spijt mij, Sing," zei Eben. „Ik ga nu wat rusten. Ik moet vanmiddag bij de wedstrijd in vorm zijn."

De rest van de tijd werkte hij aan het verbeteren van zijn vorm; hij at een sneetje geroosterd brood, zoog pepermunten op, sprak met niemand meer en deed een licht slaapje in een ligstoel in de buitenlucht. Zijn tijd zou wel komen, dacht hij nog voordat hij indutte. Straks — vanmiddag, bij de wedstrijd....

Hij werd door Diana gewekt; zij stond glimlachend voor hem en tikte hem op de schouder, zodat hij onmiddellijk weer een knoop voelde leggen in luchtpijp en slokdarm. Maar hij voelde ook nog iets anders, en dat was een zekere lauwheid in de lucht, die hij deze dag meer dan iets anders vreesde.

„Zeg, Eben...." zei Diana.

„Ja?" vroeg hij, klaar wakker.

„Neem me niet kwalijk dat ik je wek, maar ik hoorde net iets, dat jij wel belangrijk zult vinden. De een of andere commissie is net het wedstrijdterrein hier beneden gaan bekijken, en ze vinden de sneeuw niet goed meer. Het dooit. Bij de sprong is het zelfs al een beetje glibberig, zeggen ze, en dat is gevaarlijk als er iemand valt.... Jammer ,hè?"

Eben stond op en zijn houding deed denken aan een gebroken arm. Zeventien van de dertig dollars waren er aan ten koste gelegd om haar hierheen te brengen, om haar te laten zien hoe hij die wedstrijd won en hoe hij meesterlijk, zeilend, vliegend, juist die sprong zou nemen. Alles vergeefs. Het concert met de vrijkaartjes zou veel beter geweest zijn.

„Jammer," zei hij, met een scheve glimlach.

„Maar boven, op de toppen, is het nog wel goed," ging Diana voort. „Ga je mee met Griffin en mij om daar nog een beetje te glijden? Of zullen we hier blijven, bij Polly en Sing?"

Eben koos van de twee kwaden de minste en ging mee. Maar dat concert zou veel beter geweest zijn. Vrijkaartjes. En Griffin ging niet naar concerten.

HOOFDSTUK XVII

Aankomst bij nacht

Eben deed zijn uiterste best. Hij droeg de slagen van het noodlot als een man, en toen hij die avond met Diana terug reed naar de stad herstelde hij zich zelfs volkomen. Dat waren zijn beste uren — die uren waarin hij, in de warme, donkere beslotenheid van de auto, rustig en verstandig met haar kon praten, zonder Polly, Sing of Griffin om het peil van de conversatie naar beneden te halen en Diana af te leiden.

Maar hij kon niet nalaten om nog op te merken: „Je hebt tegen me gejokt, Diana. Daar houd ik niet van."

„Ge.... gejokt?" vroeg zij verbaasd.

„Je hebt me verteld dat je niet kon skiën."

„Een beetje, zei ik."

„Maar je doet het niet onaardig."

„Hannes Schneider deed het heel wat beter."

„Pardon — wie?"

„Hannes Schneider, van wie ik het leerde."

„Ach zo. Wanneer was dat?"

„Toen ik zeven was. Toen had mijn vader nog geld en wij reisden veel. We zijn toen een hele tijd in Europa geweest. Drie maanden in Oostenrijk, en in die tijd leerde Hannes mij skieën. Maar ik kan er niet veel van — zo maar een beetje. Jij zult het veel beter doen."

Hij was zo beleefd om dit laatste niet tegen te spreken.

Zij praatte weer over heel interessante dingen, en Eben stelde haar op de hoogte van zijn heel interessante meningen daarover. Later wist Diana zich daar niets meer van te herinneren.

Die twee dagen in sneeuw en buitenlucht hadden haar goed gedaan; zij had de Liggende Leeuw weer gezien, zij het dan ook in de verte, en de zijweg die naar East Alcott voert, en zij was een paar dagen bevrijd geweest van de druk van het stille grote huis, het Paul Revere-plein en de loerende tantes, bijna zelfs van de achtervolgende neven....

Maar het interessante gezelschap van Eben begon haar onverdraaglijk te worden. Zij vond hem een over het paard getild, met zichzelf ingenomen mannetje, zij voelde zelfs niet de minste vriendschap voor hem en verachtte zichzelf bijna omdat ze zich zijn gezelschap en zijn attenties aan liet leunen, terwijl zij toch wist dat hij slechts de hem toegestane week aan het verbruiken was, dat hij alleen maar haar millioen wilde hebben....

Maar hij gedroeg zich onberispelijk, hij was een neef van haar, hij was de enige die bij het overlijden van oom Nicholas enige notitie van haar had genomen; en zij kon hem niet beledigen door de omgang met hem te weigeren.

Zo onderging zij nog een dag, nog een avond in de bioscoop.... toen bracht hij haar naar huis en sprak bijna teder met haar.

„Je zult wél veel verdriet gehad hebben de laatste tijd, Diana...."

„Ach — ja...."

„En het leven in zo'n groot huis lijkt me niet prettig voor een meisje alleen."

„O neen, dat is het ook niet."

„Ik kan dat zo goed voelen, Diana.."

„Ja? Jij?" vroeg zij.

Hij hoorde niets van de verbazing in haar stem, maar hij was zich er ook zonder dat al van bewust dat hij voorzichtig moest zijn. Hij zou er bijna toe gekomen zijn om haar nu al, hier op straat, ten huwelijk te vragen, en dat was tegen de afspraak. Eerst moesten Bill en Peter nog een beurt hebben, en dan was hij nóg de laatste die het aanzoek mocht doen. Maar hij vond het getuigen van een zeer juist psychologisch inzicht om deze week met enige gevoelige woorden te besluiten. Dan zou zij ten minste inzien dat hij niet alleen intelligent en van goed karakter was, maar ook een waar vriend kon zijn.

„Ik hoop, dat ik je deze dagen heb geholpen het verdriet wat te vergeten, Diana. Ik heb getracht je enige vreugde te schenken."

„Ja, dank je, Eben."

Maar toen de deur eindelijk achter haar gesloten was en ze zijn voetstappen over het plein hoorde verdwijnen, leunde zij tegen de muur en wist niet of zij lachen moest of huilen....

Er liep iemand door de donkere hall. Toen Diana zich even bewoog bleef die iemand staan en riep met een krakende, verschrikte stem: „Wie is daar?"

„Ik," zei Diana mat.

Het licht ging aan en Burwell kwam gedienstig naar haar toe om haar mantel af te nemen. Burwell was, sinds zij eens met hem praatte alsof hij een gewoon mens was, zorgzaam voor haar geworden, zorgzaam en vriendelijk.

„Dank je, Burwell. Is er nog iets geweest terwijl ik uit was?"

„Telefoon, miss Diana. Bill Shatswell belde op en vroeg of hij u morgenmiddag kon bezoeken."

Diana zuchtte. Nu Bill weer; Bill had immers de volgende beurt.

„Wat heb je gezegd?"

„Dat ik even terug zou bellen als het niet goed was, miss Diana."

„Zal ik straks nog even zeggen dat u morgen verhinderd bent?"

„Laat maar, Burwell."

Het moest immers tóch gebeuren, dus waarom dan morgen niet....

„Ik denk, dat ik nu maar direct naar bed ga."

„Goed, miss Diana. U ziet bleek, als u mij toestaat het te zeggen. Nachtrust zal u goed doen."

„Ik hoop het. Wel te rusten, Burwell."

„Wel te rusten, miss Diana."

Maar nog voordat zij drie traptreden beklommen had, werd er hard gebeld. Burwell ging naar voren om open te doen, en Diana bleef staan om te zien wie er zo laat nog op bezoek kwam.

De natte rivierwind woei naar binnen, toen Burwell de deur opende, en een taxi-chauffeur stak zijn hoofd om de hoek.

„Ik zoek ene Joceleyn", zei hij. „Joceleyn — is dat hier terecht?"

„Hier woont Joceleyn," knikte Burwell, en hij begon de deur weer te sluiten.

„Wacht effe — laat die deur nou," zei de taxi-chauffeur, „ik heb hier visite voor je."

Hij ging de stoep weer af en kondigde zijn passagier op luiden toon aan.

„Alsjeblieft, meneer. Hier is het. Ze wouwen het eerst niet weten, maar we zijn er dan toch maar."

Even later kwam hij terug met zijn hand op de arm van een lange man.

„Nog een stapje — nog een — zie zo, daar zijn we. Ik zal de koffers effe brengen. Val niet over het matje, meneer."

„Nee, ik val niet," zei de lange man ongeduldig. Hij hield zijn diep in de ogen gedrukten vilthoed op; die wierp een donkere schaduw op het bovenste gedeelte van zijn gezicht, maar kon toch niet verbergen dat een bril met zwarte glazen zijn ogen bedekte. De kraag van zijn overjas was opgezet. De rechtermouw hing leeg naast hem te bengelen; in de andere hand had hij een wandelstok, waar hij nu op leunde. Zo bleef hij misschien een seconde stil staan; toen haalde hij diep adem en zei: „Burwell."

Het was onmogelijk uit te maken, dacht Diana, die nog verbaasd op de trap stond toe te kijken, of dit een vraag of een groet was. Maar die man scheen hier bekend te zijn — het was haar zelfs vaag alsof zij hem al eens eerder had gezien....

Er was even een stilte. Toen stokte Burwell's adem — hij stak zijn hand uit en zei met een trillende stem: „Meneer Nick! Neem me niet kwalijk, meneer. Ik kon u niet direct herk.... ik wist niet dat u zou komen."

Nicholas Joceleyn de Tweede nam de hand die Burwell hem toestak niet aan, maar hij zei zacht:

„Ik ben blij je — eh.... weer te zien, Burwell."

En op dat ogenblik herkende ook Diana hem. Het was, alsof voor haar blikken plotseling zijn hoed verdween, de hoge kraag, de donkere bril — en er bleef een hoge, jonge gestalte over, een gebruind gezicht met lachende ogen.... Die ogen.... En er schoten een paar woorden door haar gedachten, fel en smekend: „Laat hem niet blind zijn — in 's hemelsnaam, als hij maar niet blind is...."

Hij liep, met de stok onder zijn arm gekneld, door de hall heen, betastte eerst voorzichtig de kapstok, toen de trapleuning, vlak bij haar, eindelijk de hoge stoel die daarnaast stond, en ging daar tenslotte in zitten.

„Het ruikt hier nog precies als vroeger," zei hij met een glimlach. „Theeblaren. Je maakt dus de traploper nog altijd schoon met theeblaren. Je hebt ook nog altijd dezelfde schoenpoets. En de eetkamertafel wordt gewreven met lijnolie. En je hebt natuurlijk ook nog altijd zo'n berg appels in de provisiekast?"

„Jawel, meneer Nick. Inderdaad, meneer."

Burwell wierp hem een angstige blik toe, en wendde zich toen weer naar de deur, waar de taxi-chauffeur bezig was een aantal koffers naar binnen te sjouwen.

„Zullen we nu naar boven gaan?" stelde Nick voor, toen de deur eindelijk weer was dichtgevallen.

„Zoals u wilt, meneer," knikte Burwell.

Diana trok zich terug, de trap op. Het kwam niet bij haar op, dat zij nu de eigenares van het huis was en dat misschien van haar verwacht zou kunnen worden dat zij als gastvrouw optrad; zij was er alleen maar op bedacht om hem niet in de weg te lopen, hem niet eens te laten merken dat zij er was. Zo werd het een vreemde optocht die nu naar boven ging: voorop Diana, die trachtte bij al haar haast geen geluid te maken, dan Nick Joceleyn, die snel de trap opklom met zijn linkerhand aan de leuning, en ten slotte Burwell, die achteraan kwam strompelen met een grote doos, waar „VOORZICHTIG" op stond, onder één arm, een aktetas onder de andere en een koffer in zijn hand.

„Nog altijd dezelfde traploper geloof ik, niet, Burwell?" vroeg Nick Joceleyn over zijn schouder. „Er moet nog een inktvlek zitten op de derde tree van boven af — mijn inktvlek. Zit die er nog altijd?"

„Juist onder uw voet, meneer"

„Dat doet me genoegen. Ik hoop dat er niemand aan mijn kamer gezeten heeft. In die kamer staat het gemakkelijkste bed van de hele wereld. Is mijn oom al thuis? Ik dacht dat het zo ongeveer zijn tijd is. Zetten ze hier op het plein de klokken nog altijd gelijk op hem?"

Diana was hen maar weinig voor, en begon nu juist aan de tweede trap. Burwell zag haar.

„O — eh — miss Diana," zei hij, „zou u een ogenblik kunnen wachten? Dit is miss Diana, meneer Nick. Zij zal...."

(Wordt vervolgd)